KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77

NEGENDE JAARGANG

PRIJS 10 Frs - IN NEDERLAND 60 Cts

15

SPECIAAL NUMMER 36 BLADZ. 10 FR. 60 CTS

VROLIJK PAASFEEST

IN DIT NUMMER
DRIE VOLLEDIGE TEKENVERHALEN
DRIE SPANNENDE REPORTAGES
EEN NIEUWE GETEKENDE ROMAN
EN AL ONZE GEWONE VERHALEN EN RUBRIEKEN

Craenhals

BIJ DE GENADE VAN DE KEIZER

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL GETEKEND DOOR ALBERT WEINBERG

In het jaar 257 vierde Rome feest. De Romeinen verwelkomden de jonge generaal Claudius Marcellus, die aan het hoofd van zijn legioenen, z'n zegevierende intrede hield nadat hij de Germanen aan de noordelijke grenzen achteruit geworpen had.

Heil de generaal !

Lang leve de dappere Marcellus !

Na het einde van het défilé baanste Marcellus zich om een oude vriend van zijn vader en diens dochter, Albana, te begroeten...

Wees welkom, generaal Claudius Marcellus !

Serenus, de veldtocht tegen de Germanen is ten einde en ik kom je aan je belofte herinneren !

Ik beloofde je inderdaad mijn dochter ten huwelijk, doch ze is intussen christen geworden. Ik kan haar niet in de echt laten verbinden met een man die haar geloof niet deelt.

Indien dat waar is, is er voor mij geen toekomst meer in Rome !

En indien ik beloof haar geloof te eerbiedigen ? Je kan toch niet verlangen dat ik zelf een godsdienst zou aannemen die me totaal vreemd is.

Dat is waar, en daarom bidden we de ware God, opdat hij je hart zou openen voor de waarheid...

Vaarwel, Albana ! Ik ben soldaat... Er zullen gelegenheden te over zijn om in ere te verdwijnen.

Zo mag je niet spreken, Marcellus. De Voorzienigheid zal je verlichten.

De volgende dag gaf keizer Valerianus een groot feest in het circus om de zege van zijn legers te vieren.

Cesar, wie is de patriciërsdochter aan de zijde van de oude Serenus ?

Dat is zijn dochter Albana. Hij bracht haar mee uit Gallië waar hij vele jaren gouverneur was. Ze is de verloofde van Marcellus.

Indien het haar zou behagen de overwinnaar van de wedrennen te kronen, zou ik al mijn rivalen verpletteren !

Het zij zo, Macrinus !

Marcellus reageert heftig bij deze woorden...

Met uw toestemming neem ik ook deel aan de koers !

De gespannen zijn gereed en de trompetblazers geven het vertrekteken...

In wilde draf stormen de paarden de arena op...

De witte paarden zijn op kop !

Wat 'n prachtige dieren!

Maar de zwarte naderen ! Macrinus spaart ze niet !

In een hels tempo schuurt het gespan van Marcellus langs de boorden van de arena, hij draait zo kort mogelijk en het lijdt geen twijfel, dat hij alles waagt om de koers te winnen...

Marcellus ment zijn paarden als een bezetene ! Hij tart de dood in iedere bocht !

God ! Het is vreselijk !

In de voorlaatste ronde voelt Macrinus dat de overwinning hem zal ontsnappen. Hij drijft zijn rivaal naar de boord met het inzicht het gespan te breken...

Hij berekent de afstand achter slecht en tuimelt zelf in het zand...

Marcellus wordt door Albana gekroond.

Je reed als een jonge dwaas !

Ik houd van de stoutmoedigen ! Heb je me een gunst te vragen ?

Ja, terstond terug naar het front te gaan en weer te vechten !

Macrinus is woedend en besluit zich te wreken. Als hij vernoemt dat Albana christen is, vraagt hij aan de keizer de christenen opnieuw te vervolgen.

Je goedheid maakt je blind, Cesar ! De christenen dringen door in het leger, in de raagen van de ambtenaren... Het zijn samenzweerders, die er van dromen je van de troon te stoten om er een van hun leiders op te plaatsen !

Wat zeg je daar?

En de oude Serenus zou in dat komplot betrokken zijn ? Bij Saturnus ! Doe hen allemaal gevangen nemen ! Diegenen die weigeren aan onze goden te offeren, zullen ter dood veroordeeld worden !

Diezelfde avond nog dringen soldaten het huis van Serenus binnen...

Ze komen ons aanhouden ! De vervolgingen beginnen opnieuw! Albana !...

Vader, we zullen trouw blijven aan Christus !

Honderden christenen worden in de gevangenis geworpen en wachten op het ogenblik dat zij door de wilde dieren zullen verscheurd worden...

Al jullie zonden zijn vergeven, in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige geest...

Amen !

Op een weg, die naar de hoofdstad leidt, galoppeert er een ruiter. Het is Marcellus. Hij heeft vernomen dat Albana aangehouden werd en wil haar beschermen.

Zijn prooi, geknield in de arena, is Albana...

Heer, dat mijn offer de ziel van Marcellus redde...

Op hetzelfde ogenblik springt er een jonge man over de omheining...

Dat is generaal Marcellus! Die is gek geworden!

Twee dagen later in het amphitheater. Een leeuw, verblind door het felle zonnelicht, treedt grommend in de arena...

Ik ben geen christen, Cesar, doch ik zou sterven van schaamte indien ik lijdelijk zulke moord zou laten gebeuren! Een moord die werd uitgedacht door Macrinus!

Een ogenblik aarzelt de leeuw voor die vastberaden man, dan springt hij met gestrekte klauwen vooruit.

Doch met een vlug, krachtig gebaar stoot Marcellus hem zijn zwaard in de flank.

Dood. Welk 'n kracht sterkte mijn arm ?

Heb medelijden met haar, Cesar. Ik ben bereid in haar plaats te sterven !

Dat is een belediging aan het gezag!

Het volk zal er over beslissen !

SCHENK HEN GENADE

NEEN

JA

JA

JA

JA

De meningen zijn verdeeld. Ze aarzelen

We moeten tonen dat we eerlijke spelers zijn ! Is er geen athleet tussen de gevangenen ? Zo ja, konden we hem laten uitkomen tegen mijn gladiator Kolossus. Indien de athleet van de gevangenen triomfeert, zijn ze vrij !

Enkele ogenblikken later treedt Kolossus, de beste zwaardvechter van Rome de arena binnen onder de luide toejuichingen van het volk.

Gallus, de dienaar van Serenus, komt op zijn beurt in de arena.

Hier, neem schild en zwaard. Je moet deze man bekampen !

Neen! Ik vergiet het bloed van m'n evenmenste niet.

Weet je dan niet dat het leven van je meesteres op spel staat ? Indien je gedood wordt, zal men haar ook doden !

Doden is een misdaad! Het is nog beter samen te sterven!

Je hebt gelijk, meesteres. Ik zal Kolossus met de blote hand bevechten !

Gallus gaat op Kolossus toe... Alvorens aan te vallen bekijken de twee tegenstanders elkaar, alsof ze elkaars krachten wilden meten.

Dan slaat Kolossus toe, doch Gallus kan het zwaard van de gladiator handig ontwijken.

Een ogenblik nadien valt de gladiator opnieuw aan en ditmaal moet de moedige christen het onderspit delven...
Vol spanning volgt de menigte iedere faze van deze ongenadige strijd...
Het is gedaan met Gallus.
Hij is ongewapend ! Hoe wil je dat hij het tegen Koloss haalt ?
Gallus voelt de punt van het scherpe zwaard reeds. Hij meent dat hij verloren is, doch:..
...in een plotse opwelling van energie spant hij zijn spieren, duwt de arm van Koloss terug en wringt hem om...
De Romein laat zijn zwaard vallen.
Gallus springt overeind en werpt Koloss neer...
Beken dat je overwonnen bent !
Heb medelijden ! Ik geef me over.
Ditmaal moet je wel toegeven, Marcinus, vermits je zelf de voorwaarden hebt gesteld...
Laat hen allemaal vrij! Serenus inbegrepen !
Dezelfde avond in het huis van de senator...
Ja, Koloss, is een sterke kerel, doch wat vermocht hij tegen Jezus, die met mij vocht ?
Ik wens ingewijd te worden in de godsdienst, die de mens zo sterk maakt dat hij niet meer bang is voor de dood.
Wij geloven in de ware God en in het eeuwig leven...
Enkele dagen later werd generaal Claudius Marcellus gedoopt en hij huwde met Albana, de dochter van Serenus...
Wees voor altijd verenigd zoals Christus met Zijn Kerk. Van nu af zult gij slechts één lichaam en één ziel vormen. Amen.
EINDE

KRUISLIED

Dood was de stam van dat Kruise, en de winden
voerden — waar wete ik ? — het speelzieke loof !

Nooit en zou 't blommen noch blâren meer vinden
nooit... als in d'handen van 't Christen Geloof.

Dood was het hout, maar het hout moest herleven :
dood was zijn blad, maar de Christene Maagd

had het een blad en een blomme gegeven,
schoonder en beter als 't levende draagt :

blom van Geloof, dat de ziel niet kan sterven;
blomme van Hope op een zalig Hierna;

blomme van Liefde, die alles kan derven,
laat g'haar het Kruis, want het Kruis is gena !

Kruis, waar een God heeft zijn bloed op vergoten;
Kruis, dat den Satan hebt nedergeveld;

Kruis dat de poorten der helle gesloten;
Kruis dat den hemel hebt opengesteld;

Kruis, te vergeefs door de wereld bevochten,
treedt als banniere, de lijkvaart in top :

Kruis met de Christene blommen bevlochten,
treedt als banniere, wij volgen U op !

GUIDO GEZELLE

« DE GRAFLEGGING »
Brokstuk van een gravure van Dürer.

Het Paasfeest in de Wereld

HET PAASVUUR BRANDT

JE kent de Sint Jans en de Sint Maartensvuren, niet ? In sommige dorpen van Tyrol, en hier en daar ook nog wel in ons land, worden er op Paasdag vreugdevuren ontstoken. Het is een christen en een heidens symbool meteen. Werden duizenden jaren geleden vuren ontstoken om de terugkeer van het licht te vieren, thans zijn ze het zinnebeeld van de reiniging en van de hoop in het eeuwig leven.

DE GROTE PAASPROCESSIES

ZOWAT in alle steden en dorpen gaat er op Paasdag een processie uit. Die van Hakendover, in Brabant, is wel een heel bijzondere. Honderden jonge ruiters draven door de velden en over de akkers. Het H. Sacrament en de pelgrims volgen; de zegening van de velden en een rijke oogst wordt afgesmeekt.

Te Oberammergau, in Oostenrijk, worden de vermaarde Passiespelen gehouden. Het lijden en de dood van Christus wordt hier in openlucht uitgebeeld door de dorpelingen zelf. Ze doen het met buitengewoon veel talent, de kostumes zijn fijn verzorgd en de omgeving heel mooi. De Passiespelen van Oberammergau zijn een traditie en het kan niemand verwonderen, dat er ieder jaar duizenden toeristen uit alle hoeken van de wereld naar dat klein dorp komen om er de Passiespelen bij te wonen.

In het Hoge Noorden gaat men processiegewijs naar het woud, maakt een inkerving in de slanke berken, vangt het sap in bekers op en drinkt het plechtig. Dit gebruik moet oeroud zijn en betekent niets anders dan de lente te vieren, die het sap doet stijgen, en nieuwe krachten op te doen voor het komende jaar. Vroeger immers viel de terugkeer van de lente samen met het begin van het nieuw jaar.

DE PAASBLOEM

MEN zegt dat de paasbloem haar naam dankt aan het feit, dat haar kroon gelijkenis vertoont met de doornenkroon van de Verlosser. Haar vijf kelkbladeren en bloembladeren zijn de tien apostelen. De volksmond wil immers, dat St. Pieter er op dit ogenblik niet meer bijhoorde omdat hij zijn meester verloochende, en Judas was reeds uitgestoten omdat hij Jezus verraden en verkocht had voor dertig zilverlingen.

INDIEN JE VAN WATER HOUDT

HET geloof in de helende kracht van het water is zo oud als de mensheid zelf. Wie in de paasweek in een bron gaat baden, behoudt zijn jeugd en schoonheid. In vele streken van Centraal Europa hoef je niet eens naar een bron te gaan, een buurman giet je wel een emmer water over het hoofd ! Je kan dat misschien ook een proberen.

DE PAASEIEREN

HET ei is het symbool van de vruchtbaarheid, het begin van alle leven en daarom een symbool van het Paasfeest. Sommigen beweren echter, dat men met Pasen eieren eet, omdat de kippen om die tijd opnieuw veel leggen en de eieren bijzonder goed zijn. Onder de regering van Karel VI van Frankrijk, viel het paasfeest nog samen met Nieuwjaar en eieren waren toen een zeer begeerd nieuwjaarsgeschenk.

Lodewijk XV schonk zijn hovelingen op Paasdag artistiek beschilderde eieren. Een ei, waarover lang gesproken werd, was dit welk aan paus Leo XIII geschonken werd. De schaal was van ivoor, van binnen met satijn bezet. Het ging open in vier stukken en het geel was gevormd door een schrijn in zuiver goud, waarin een prachtige robijn omkranst van diamanten stak.

De klokken van Rome brengen ons beslist niet zo'n kostbaar eitje, maar ... ze brengen er van chocolade, suiker en marsepein en daarop zijn we allemaal verlekkerd !

Eindelijk mooie jongensuurwerken!

Nauwkeurig — Schokvrij — Anti-magnetisch

KUIFJE JUNIOR
15 robijnen
1.075 FR.

KUIFJE SPORT
17 robijnen
waterdicht
fosforescent
1.475 FR.

Twee jaar verzekerd tegen diefstal, verlies of zware beschadiging

HELVA

VOOR UURWERKEN ZIJN « HELVA » UURWERKEN, SPECIAAL VERVAARDIGD VOOR JONGELUI. — TE KOOP IN ALLE GOEDE HORLOGEWINKELS.

DE KLOKKEN KW

VERHAAL VAN J. NORTON.

SEDERT geruime tijd was het abnormaal kalm in deze sector. Er ontplofte geen granaat, er knalde geen geweerschot. De soldaten profiteerden er van om hun neus even buiten hun schuilplaatsen, opgetrokken uit « vaderlanderkens » (1) te steken en de eerste lauwe lentelucht diep in te ademen.

Het was op een heldere Paasmorgen in de maand April van het jaar 1918. De herfst en de winter waren zeer streng geweest in deze streek, waar de kern van het geallieerd offensief lag. Maandenlang had het stenen dik gevroren en het deed werkelijk deugd, hier en daar wat groen te zien verschijnen.

In Post Acht, gelegen op het punt waar de spoorweg Ieper-Staden de vaart kruiste, poetste sergeant Herbert Spinois zijn slobkousen, toen hij plotseling twee kleine meisjes in rood kleed en zwarte schort zag opduiken.

Spinois wreef zich de ogen uit :

— Drommels nog toe ! Droom of waak ik ?

Hij boog zich voorover om de kinderen beter te kunnen zien. Kinderen in een land waar men sedert jaren niets anders dan gehelmde en gewapende soldaten had gezien ! De meisjes keken goed uit of alles veilig was alvorens ze, zeer behoedzaam en gebukt, van de ene loopgracht naar de andere gingen. Ze hielden elkaar stevig bij de hand en spraken niet.

— Die hummeltjes weten precies hoe ze over onbedekt terrein vooruit moeten rukken ! Ze zouden slagen in hun examen voor korporaal !

Stilaan kwamen de meisjes dichter en de sergeant herkende hen. Ze waren met hun familie naar Elverdinge achter de frontlijn gevlucht en woonden in een kruidenierswinkel waar de soldaten, die voor een paar dagen rust kregen, brood en chocolade kochten. Men noemde hen de « Onafscheidelijken », omdat ze altijd samen waren.

Ze hadden beiden vlasblond haar, dat strak naar achter gekamd, met een rood lintje werd vastgehouden, een rond en blij gezichtje en een vaste gang.

— Ik zal hen een keer duchtig de les lezen, bromde Herbert. Wat zijn dat nu voor streken ? Iedere minuut kunnen ze neergeknald worden, maar kinderen denken niet aan gevaar !

De meisjes hadden Post Acht liefst vermeden, maar er was geen enkele loopgracht die er hen ongemerkt voorbij kon brengen en zo waren ze verplicht langs de spoorweg te lopen. Plotseling stond de gehelmde en tot de tanden gewapende sergeant vóór hen...

— Wat komen jullie hier doen ? bulderde hij streng. Ik zal jullie leren, wacht maar !

AMEN TOCH

GEILLUSTREERD DOOR R. REDING.

De kinderen schrokken wel even maar men kon het hen dadelijk aanzien, dat ze niet van plan waren te wijken.

— Laat ons gaan, zei de oudste, we hebben geen tijd te verliezen!

Ze wilden de daad bij het woord voegen, maar de sergeant greep hen bij de arm. Op dit ogenblik kwamen Goelant en Van Caeneghem, de twee mitrailleurs, geeuwend uit de bunker. Toen ze de kinderen in het oog kregen, vielen ze haast om van verbazing.

— Breng hen binnen, beval Spinois. Indien een vijand ons in de gaten krijgt, zal het shrapnels regenen!

— Neen! Neen! We gaan niet binnen! We moeten een boodschap doen.

— Een boodschap! Maar zie me dat aan!

De drie soldaten lachten hartelijk en namen de kinderen mee naar hun bunker. Eerst weigerden ze te antwoorden op de vragen, dan bekenden ze dat ze van Elverdinge kwamen en naar Langemark wilden gaan om iets te zoeken in hun huis.

— Arme kinderen! Jullie zijn van Langemark? Daar staat niets meer overeind! Jullie huis werd met de grond gelijk gemaakt, net als de andere huizen van het dorp trouwens!

— Dat geeft niets! We zullen het wel tussen de puinen vinden!

— Wat vinden?

— Niets... niet veel...

Het won er maar niet uitkomen wat er eigenlijk te zoeken viel tussen de puinen van hun huis.

— Burgers mogen hier niet komen en zeker geen kinderen! Jullie weten toch hoe gevaarlijk het is? Weet jullie moesje dat jullie naar Langemark gaan of zijn jullie er stiekum vandoor geknepen?

— We hebben gezegd waar we gingen...

— Haha? En wat heeft ze dan geantwoord?

— Dat we... Dat we om zes uur moesten terug zijn!

De soldaten schaterlachten om zoveel naïefheid maar intussen was die netelige kwestie niet opgelost! Die morgen immers trokken er enkele regimenten met hun materieel achteruit, omdat er beweging was in de vooruitgeschoven stellingen van de vijand...

— Kijk, zei Van Caeneghem, onze buren hebben hun stellingen al verlaten.

Zijn woorden waren nog niet koud of twee dofke ontploffingen deden de grond trillen.

— Dat is de genie die de bunkers en de opslagplaatsen laat springen!

Meer naar rechts, in de hoek gevormd door de spoorlijn en de vaart, trokken de Engelsen terug...

— Dat steunt tot nadenken, jongens, zei Spinois. We zullen hier dadelijk de eerste lijn vormen en goed uit ons ogen moeten kijken! En zeggen, dat we daar straks nog zo gerust waren! Triestig

(1) Zakjes met zand gevuld.

(VERVOLG BLADZ. 14 EN 15.)

VOOR AL WIE VAN VLIEGTUIGEN HOUDT !

IN dit prachtig speciaal Paasnummer heb ik het genoegen je een groot nieuws mede te delen : enkele jaren geleden hebben we een reeks speciale geleide bezoeken voor Kuifjesvrienden aan het vliegveld van Melsbroek ingericht. Weken aan een stuk werden honderden lezers en lezeressen per autocar van Brussel naar Melsbroek gebracht en daar door kundige gidsen rondgeleid en hartelijk ontvangen door de diensten van de Sabena.

Van Donderdag 29 April e.k., richten we opnieuw een reeks speciale geleide bezoeken voor Kuifjeslezers aan de luchthaven van Melsbroek in. Deze bezoeken worden georganiseerd in samenwerking met de Sabena en staan onder de leiding van luchtvaartdeskundigen, die alle gewenste uitleg zullen verschaffen aan onze lezers.

PROGRAMMA VAN DEZE GELEIDE KUIFJESBEZOEKEN VAN MELSBROEK

14 u. — Rendez-vous aan het nieuw Sabena station « Air Terminus » tegenover het Centraal Station van Brussel.

14.30 u. — Vertrek met een Sabenabus naar Melsbroek.

15 u. — Aankomst te Melsbroek. Vertoning van een film over de luchtvaart.

15.30 u. — Bezoek met speciale bussen (twee verdiepingen zoals in Engeland) aan de luchtvaartinstallaties : loodsen, werkhuizen. De gidsen zullen alle gewenste uitleg verstrekken over ieder vliegtuigtype. Je zult een vliegtuig kunnen bezoeken : passagiersplaatsen, stuurcabine, enz. Er zullen groepsfoto's genomen worden.

16.30. — Terug met de Engelse bus naar Moeder Aviat, waar een vieruurtje door de Sabena aangeboden wordt aan de Kuifjeslezers, en aan iedereen een souvenir zal ter hand gesteld worden.

17 u. — Gedurende een half uur zal men van op het prachtig terras van de luchthaven het gaan en komen van de vliegtuigen kunnen meemaken.

17.30 u. — Terugkeer per Sabenabus naar Brussel.

18 u. — Aankomst aan het Sabenahuis « Air Terminus » tegenover het Brussels Centraal Station.

VOORRANG VOOR LEDEN VAN DE KUIFJE'S CLUB

Alle lezers van Kuifje (van zeven tot zeventien jaar) kunnen aan deze speciale geleide bezoeken aan de luchthaven deelnemen. Voorrang zal niettemin verleend worden aan de leden van de Kuifje's Club die het nummer van hun lidkaart bij hun aanvraag vermelden.

Iedere week stelt de Sabena drie bussen ter beschikking van Kuifje. Iedere bus kan ongeveer vijf en dertig jongens en meisjes vervoeren. Ieder bezoek zal dus uit ongeveer honderd deelnemers bestaan.

EEN WOORDJE VOOR DE OUDERS...

Alle waarborgen worden gegeven voor het vervoer tussen het Centraal Station en de luchthaven. De deelnemers zullen per leeftijd gegroepeerd worden. Broers en zusters, die wensen samen te blijven, zullen niet gescheiden worden. In iedere bus zal er een vertegenwoordiger van Kuifje en een van de Sabena, de leiding op zich nemen.

HOE KAN MEN ZICH INSCHRIJVEN ?

Schrijf nog vandaag een briefkaartje naar Kuifje, Lombardstraat, 24, Brussel. Vermeld in drukletters naast het adres : GELEIDE BEZOEKEN. Vergeet niet je naam, voornaam, volledig adres (straat, huisnummer, gemeente) en leeftijd te vermelden en, zo je Clublid bent, het nummer van je lidkaart om van de voorrang te genieten en bij de eerste bezoeken ingedeeld te worden. Schrijf duidelijk. Een briefkaartje per familie volstaat.

In antwoord op je aanvraag zal je een gratis deelnemingskaartje ontvangen waarop zal vermeld : je nummer, de letter A, B of C (autobus waar je plaats voorbehouden wordt) en de datum waarop je aan onze geleide bezoeken zult kunnen deelnemen.

Schrijf ons nog vandaag. (Aanvragen worden slechts tot 27 April aanvaard.)

Je zult veel plezier beleven aan deze heerlijke uitstap met Kuifje !

Kuifje

BRIEVENBUS

CHANTAL MICHIELS, VAN ANTWERPEN, HARINGRODESTRAAT, 71, zou graag corresponderen en postzegels ruilen. Liefst met lezers uit vreemde landen. Ze zou ook graag lid willen worden van de club. De voorwaarden staan al dikwijls in ons blad ! Wanneer mogen we je inschrijven ?

THEO MEULEMANS, — Het KUIFJE's aurwerk ? Je vindt het bij de firma POTIER (tegenover de Kuifje's winkel) in de Lombardstraat, of bij de firma SPEECKAERT, Boterstraat, 38. Dat is vlak bij de Grote Markt.

H. DESCHRIJVER VAN HAMME, zou ook graag lid willen worden. Hij betreurt dat we in Hamme geen verloningen inrichten. Dat is voor het ogenblik niet mogelijk, Hubert. Maar misschien kom je deze zomer naar de zee en daar kref je dan wel onze poppenkast. Hartelijk.

MIA VAN WATERSCHOOT. Had je in de omgeving van het Madouplein goed uitgekeken, zou je het mooi KUIFJE's aurwerk gezien hebben in het uitstalraam van de firma DEVAUX, Leuvenseweg, 3.

DIRK VERHEY, VAN WIJK, LEIDEN HOLLAND, heeft reeds vijftig boon gespaard en bekwam een reeks postkaarten. Hij vond het boek « Raket naar de Maan » erg leuk en wacht met ongeduld op « Mannen op de Maan ». Het zal zolang niet meer duren eer het van de pers komt, Dirk, je verneemt het wel langs ons blad. Hartelijk.

DE GROTE KUIFJESPRIJSVRAAG 1954 werd gesloten gisteren om middernacht.

We hebben geen plaats om uit te wijden over de Grote Prijsvraag, die thans gesloten is. Duizenden antwoorden stroomden binnen en met de correctie zijn we reeds begonnen. In ons volgend nummer geven we meer uitleg.

TOT VOLGENDE WEEK, VRIENDEN !

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

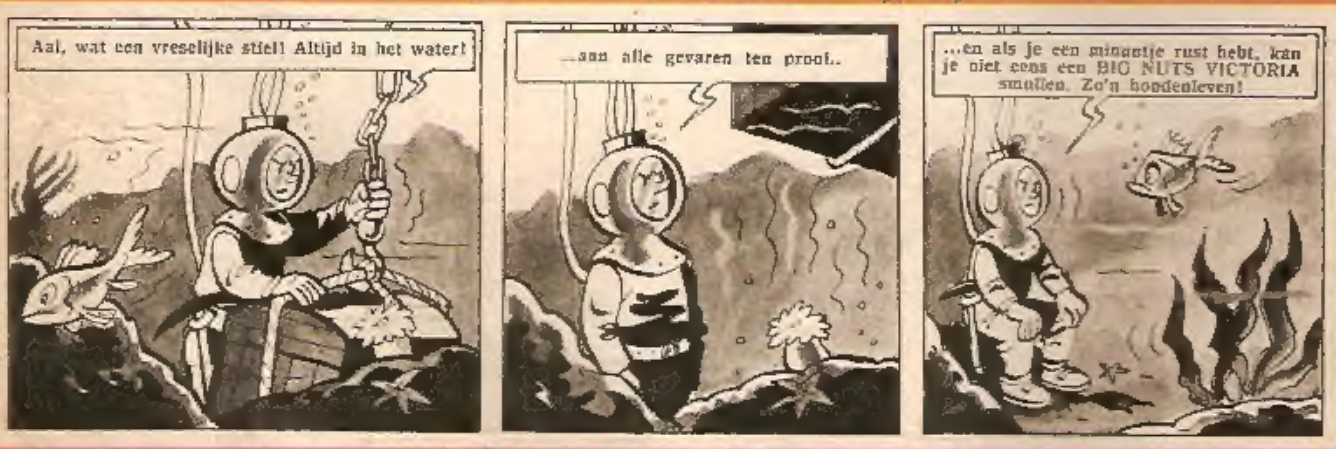

EEN HONDENLEVEN !

RACING CLUB VAN BRUSSEL
Stadion Drie Linden, Waterman

GRATIS TOEGANGSBON

Met deze bon, heb je recht op een gratis plaats in de overdekte E-tribune, voor de lezers die nog geen 16 jaar geworden zijn.

15-4-54

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit :* Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc. — Gedrukt in hetzij door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.

Abonnementsprijzen	*België*	*Buitenland en Belgisch Congo*
Drie maanden	70.— fr.	80.— fr.
Zes maanden	135.— fr.	155.— fr.
Een jaar	265.— fr.	300.— fr.

Kuifje-Holland — Singel, 241, Dordrecht. Tel. 3673. Giro 199.334. Abonn. : 1 fl. per kwartaal.

MIJN SCHOONSTE PAASHERINNERING

Er is niets wat ik liever doe dan mijn lezers te laten meewerken aan « Kuifje » in het algemeen, en aan onze speciale nummers in het bijzonder. Daarom had ik voor ons speciaal Kerstnummer gevraagd dat jullie me een klein Kerstverhaaltje of Kerstanecdote zouden sturen, daarom vroeg ik voor dit speciaal Paasnummer dat jullie me de schoonste Paasherinneringen voor dit speciaal Paasnummer zouden vertellen. Ziehier dan enkele van de beste inzendingen. Al de gepubliceerde antwoorden krijgen in de loop van deze week natuurlijk een mooie prijs toegestuurd.

JANNEKE RAAPT EIEREN

[illegible]

maar een knaapje ?

[illegible] kon al tot vijf te
telde hij de laatste dagen die Pasen voors[illegible]
b met ingedoid op zijn vingertjes af. Eindelijk was het dan Paaszaterdag geworden. 's Morgens om half zeven hoorden we een schuchter kloppje op de kamerdeur van vader en moeder. Dan ging de deur stilletjes open, en ge zult het geraden hebben, daar stond kleine Janneman in zijn pyjama. Hij liep recht naar moeder. « Moeke, ik heb de Paasklokken al gehoord, mag ik eens gaan kijken in de tuin? » Moeder zei hem dat de klokken eerst op de middag zouden komen en dat Janneke nog naar liever een uurtje moest slapen.

Bim-bam, Bim-bam, zo ging het aan voen we aan tafel zaten. « Hoor eens Janne[illegible] de klokken van Rome ? » zei vader. De kleine wou dadelijk van tafel springen, maar vader weerhield hem tot de klokken, zouden voorbij zijn. Janneke wipte op zijn stoel van ongeduld. Het duurde toch zó lang eer het geluid van de klokken gestorven was. Op één seconde stond Jan buiten bewondering en luidroepend liep hij van hier naar daar : « Nu we eens waar hij, het eerst moest rapen, komt toch eens kijken », riep hij dan met van de schitterende oogjes. Hij raapte met ons de eieren en fluisterde stillekens in het oor van mama : « Ik wist niet dat de klokken zo lief waren. » Gelukzalig antwoordde moeder : « Dat is omdat mijn kleine vent zo braaf is geweest ! » (Godelieve Hendrickx, Brasschaat.)

'T GEBEURDE VERLEDEN JAAR

Op Paaszaterdag moest moeder plots een zware operatie ondergaan. Ze was meens ziek. De grote dag was reeds aangebroken en nog steeds hadden we geen nieuws van onze lieve moeder. Zouden we het Paasfeest zonder haar moeten vieren ? Wat later kwam een bode ons melden dat ze gered was. De dag waarop moeder zo wonderlijk werd gered zal ik nooit vergeten. (Louis Caes, van Waterschei.)

MIJN MOOISTE PAASHERINNERING

HET was op Paaszaterdag van het jaar 1951. Ik hoefde niet te vragen wat de klokken zouden brengen.

Zondagmorgen 6 April. Ik kwam van de trappen en zag tot mijn grote vreugde twee allerliefste witte kuikentjes. Ik zocht onder de bladeren van de bomen en vond chocolade eieren. Onder de rabarbar lag een chocolade hijntje. We hebben lekker gesmoepd. (Paul Horenbeeck, Mechelen.)

EN TOCH KWAMEN DE KLOKKEN

NOU drie dagen en dan zouden de klokken van Romen terugkomen. Maar of het lukken wou, juist de vooravond van Pasen viel ik ziek. Moeder stopte me in bed en daarmee was al mijn vreugde opeens voorbij. Ik voelde me zo erg ongelukkig. Moeke zei echter : « Niet wenen, alles komt in orde. Er bestaat een bijzondere grote kist voor zieke kindjes. » Als ik weer wakker werd was het Pasen. Moeke wenste me een zalig Paasfeest en zette het venster wijd open : « Kom, ge moogt komen kijken. » zei mama en ze die leide me warm in. Daar begonnen de klokken te luiden. Het was alsof ze heel dichtbij waren, zo luid klonk het. Ik gisterde, en keek hoe mijn zusterke alle struiken doorzocht. Toen ik terug naar bed moest keren, mijn vreugde geen grenzen : daar zat een konijntje ! Moeke zei : « Zoek maar nog verder, de klok zal wel nog iets anders gebracht hebben. » Ja, op de schouw lagen nog eitjes en vele andere lekkere dingen. In een hoekske van de kamer vond ik twee ballen. Ik sprong en danste en was toch zo gelukkig. Ik voelde me ganz genezen. Ik wens hetzelfde geluk aan al de zieke kindjes, maar ze moeten het venster openzetten ! (Marie Lon Pirard, St Truiden.)

NAAR DE RIJN

IEDEREEN was blij omdat het Paasverlof aangebroken was, en ik ook, want ik mocht mee op reis. Van 's morgens vroeg stond ik al gereed. Mijn hart klopte van vreugde toen vader de auto aanzette. Ik wuifde nog eens naar de thuisblijvers, en weg waren we naar Duitsland. Ik zag de keulse Dom, langs de Rijn[illegible] we naar Bonn. Wat was het schoon langs de oevers in die machtige stroom met al die heuvels met oude kastelen. (Christian Bulliauw, Kortrijk.)

OP EEN MOOIE PAASZATERDAG...

stond ik in de vroege morgen voor het venster en keek in de verte boven de daken, vooral naar het Zuiden, want de klokken waren op thuisreis. Hoewel ik daar gestaan heb, kan ik niet zeggen. Zodra uit de verte de eerste klokketonen weergalmden, reed ik naar de tuin. Met een sprong was ik door de achterdeur in de hof. Ik had me voorgenomen dat ik er deze keer zou bij zijn. Ik wou de klokken zien. Ik had nog geen drie schreden in de tuin gezet, of daar kwam een kippenei met een slag op mijn hoofd terecht.

Hoe groot was mijn verwondering, toen ik de natte spijs gewaar werd die afgleed tot in mijn hals. Met mijn vingers voelde ik in mijn haren de eierdooier. Toen ik naar binnen liep, zag ik vader die op de eerste dieping juist het venster sloot. Vader ... maschien ook naar de klokken gekeken ? (Frans Arekens, van Tongeren.)

ONZE NIEUWE VRAAG :

HOU JE VAN DE MODERNE TECHNIEK?

Ze ja, waarom en welke technische verwezenlijkingen boeien je het meest : de luchtvaart, de spoorwegen, de marine, de auto's, de moto's of wat dan wel ?
Je antwoord, (maximum 10 lijnen) moet vóór Dinsdag 20 April ingezonden worden.

Schrijf nog vandaag !

DE VLIEGENDE KLOK

VAN BOB DE MOOR

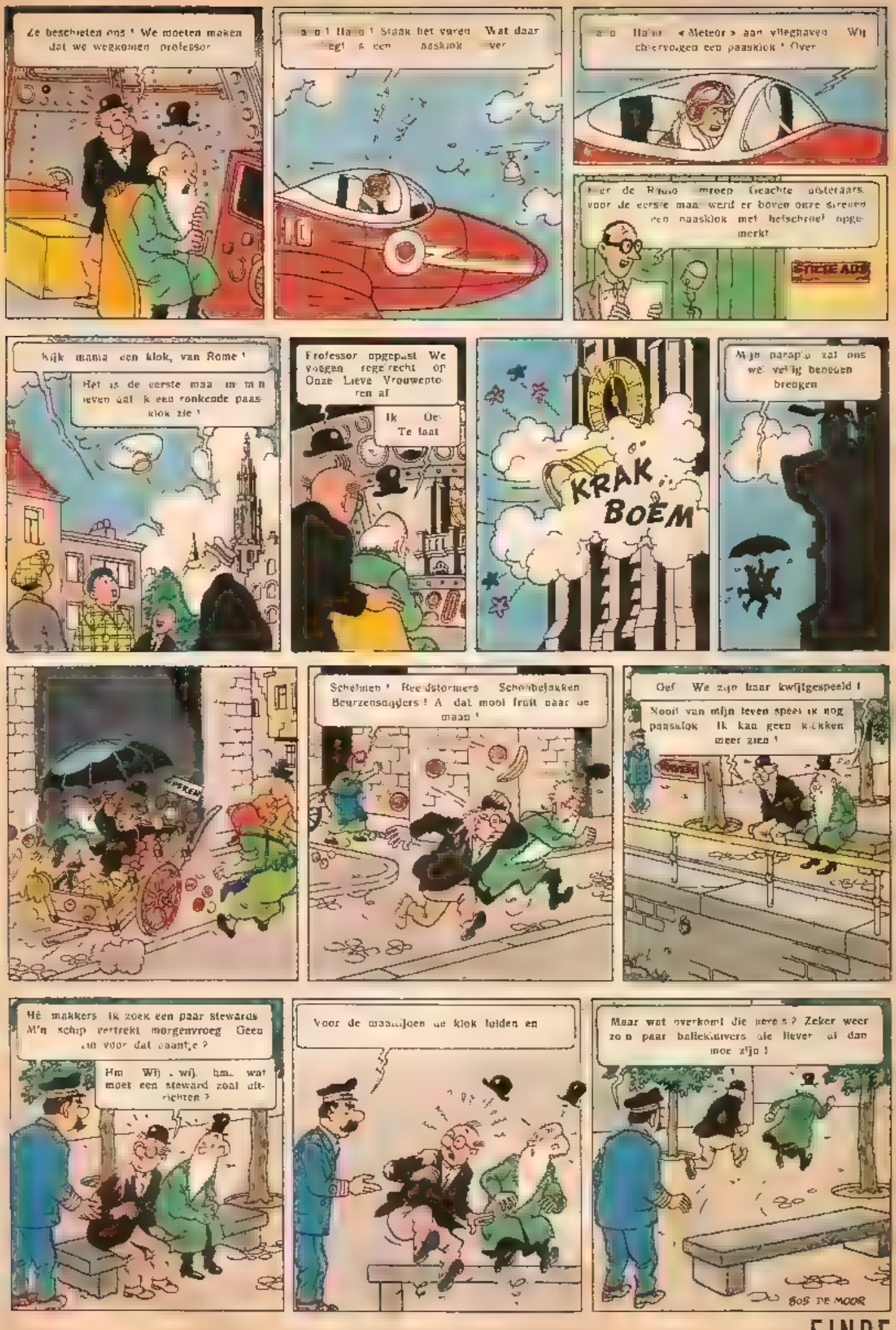
Ze beschieten ons ! We moeten maken dat we wegkomen professor
Hallo ! Steek het vuren Wat daar
een paasklok over
Hallo « Meteor » aan vlieghaven Wij
observeren een paasklok ! Over
Hier de Radio roept Geachte luisteraars. voor de eerste maal werd er boven onze streken een paasklok met helschroef opgemerkt
STICHE AUS
Kijk mama een klok, van Rome !
Het is de eerste maal in mijn leven dat ik een vonkende paasklok zie !
Professor opgepast We vliegen regelrecht op Onze Lieve Vrouwetorens af
Ik Oei Te laat
KRAK BOEM
Mijn parapluie zal ons wel veilig beneden brengen
PEKEN
Schelmen ! Reedstormers Schoenbeslagen Beurzensnijders ! A dat mooi fruit naar de maan !
Oef We zijn haar kwijtgespeeld !
Nooit van mijn leven speel ik nog paasklok Ik kan geen klokken meer zien !
Hé makkers ik zoek een paar stewards M'n schip vertrekt morgenvroeg Geen zin voor dat baantje ?
Hm Wij wij hm wat moet een steward zoal uitrichten ?
Voor de maandagen de klok leiden en
Maar wat overkomt die mens ? Zeker weer zo'n paar balletkunivers die liever al dan niet zijn !
BOB DE MOOR

EINDE

DE NIEUWE AVONTUREN

GEILLUSTREERD

DE Avonturen van Robinson Crusoe zijn voor een gedeelte geïnspireerd door de avonturen welke de Engelse matroos Alexander Selkirk beleefde. Tijdens een expeditie in de Stille Oceaan, weigerde Alexander Selkirk de kapitein van het schip te gehoorzamen en werd, voor z'n straf, op het verlaten eiland Juan Fernandez achtergelaten. Hij verbleef er vier jaar en vier maanden.

In 1709 wierp «Le Duc» het anker op dit eiland om drinkwater in te slaan en de bemanning vond er Alexander Selkirk, die het spreken verleerd had en meer gelijkenis vertoonde met een wild dier dan met een mens. Wood Rogers, de kapitein, deed de sukkelaar aan boord brengen en verzorgen. Op 14 October 1711 stapte Selkirk in Londen aan wal en stond meteen in het brandpunt van de belangstelling.

Van «Robinson Crusoe» werd slechts het eerste deel op de

DE geschiedenis van mijn even illustreert op uitstekende wijze het gezegde «Een vaas verliest de geur niet van de specerij waarmee ze het eerst gevuld was». Na vijf en dertig jaar te hebben gestreden tegen vele gevaren, genoot ik sedert zeven jaar een kalm leven, toen de reislust me opnieuw te pakken kreeg en dat op 61 jarige leeftijd! Ik had nog slechts één wens: Mijn eiland terug te zien. Op een morgen van het jaar 1693, juist toen ik besloten had naar Lissabon te reizen om de kapitein, die eens mijn leven had gered te vriendschappen, meldde Vrijdag me het bezoek van mijn neef, die ik tot zeeman had opgeleid en het commando van een boot gaf. Kortelings hadden hem aangeboden over Brazilië naar Indië te varen. «Oom, zei hij, indien je wilt neem ik je mee om je eiland terug te zien!» Hoe kon ik weerstaan aan een voorstel dat zo zeer tegemoet kwam aan mijn wensen.

ALLES was vlug in gereedheid gebracht en op 18 Januari 16[illegible] scheepte ik met mijn trouwe Vrijdag in. Ik nam een gedemonteerde sloep mee en een lading waren die ik voor mijn kolonie nodig had. Het zou te lang duren al deze waren op te sommen. Ik had al het nodige om mijn Spanjaards te kleden, hoeden, schoenen en ook bedden, keukengerei en koper om eventueel potten en pannen te maken, 500 pond ijzerwaren zoals nagels, haken en ander gereedschap. Bovendien wapens: musketten, geweren, pistolen, twee bronzen kanonnen, kisten met kruit, degens, bijlen, enz. Ik stelde me niet tevreden met het materieel dat me destijds zo ontbroken had, doch ik nam twee schrijnwerkers mee, een slotenmaker, een kleermaker en een jongen die, koiper van beroep, iets van de mechaniek verstond en buitengewoon handig was.

ONZE verlocht vertel ik niet, die verliep uitstekend. Twee incidenten zijn nochtans het vermelden overwaard. Het eerste greep plaats op 20 Februari, op het ogenblik dat tegenwinden uit het Westen ons uit de juiste koers sloegen. Die avond riep de duikijk, dat hij in de verte een heldere schijn had gezien, gevolgd door een kanonschot. Ik liep vlug naar het opperdek en zag aan de horizon een schip dat in lichtlaaie stond. Ik liet een kanonschot lossen, opdat de ongelukkigen zouden weten, dat ze redding mochten verwachten. Een moment nadien ontplofte het schip en daarna was alles in diepe duisternis gehuld. Ik Let langsheen de wanden van ons schip lantaarns ophangen en 's morgens verschenen er twee sloepen boordevol drenkelingen. Het waren meer dan zestig Fransen, die van Canada kwamen. Ze werden door ons opgepikt en verzorgd en betuigden hun dankbaarheid op luidruchtige wijze.

DE KLOKKEN KW

Aan de overkant kwamen de batterijen in actie en de drie soldaten moesten even scherp luisteren om te weten uit welke hoek juist de schoten kwamen.

Meteen was hun aandacht van de meisjes afgeleid en zagen deze de kans schoon om zich uit de voeten te maken. Ze waren al een heel eind verder toen de sergeant het in de gaten kreeg en riep:

— Kom terug! Julhe kunnen niet naar Langemark gaan! Te gevaarlijk!

Maar de kinderen hoorden het niet of deden alsof, want ze liepen hand in hand voort.

— Wat nu gedaan? zuchtte Spinois. Luister, jongens, julhe blijven hier en kijken goed uit. Ik ga een kleine verkenning maken en tracht meteen die twee kleine dwazen mee terug te brengen.

*

DE sergeant liep langs de spoorweg tot aan de molen. Daar bleef hij even staan en zocht met de ogen de obstrechters af in hoop de meisjes te vinden. Ja, waarachtig, daar tussen twee kuilen liepen de rode vlekken.

— Ze gaan inderdaad naar hun geboortedorp! Wat mag hen toch bezielen?

Er stonden nog weinig huizen overeind in Langemark en de kerk was vervangen door een reusachtige tank, zo hoog als een huis van twee verdiepingen, die in Juli 1917 met Engelse bataljons was meegekomen. Het gevaarte was diep in de modder gezakt en men vroeg zich af of men het er ooit zou uit krijgen.

Lenig en vlug speurden de kinderen van de ene put naar de andere en Herbert Spinois kon hen onmogelijk inhalen. Het doffe gerommel aan de horizon werd luider en dreigender en geleek op een vulkaan die in werking komt. Boven Diksmuide steeg een enorme zwarte rookwolk op.

— Er gebeurt iets langs de kant van Merkem, zei de sergeant stil. Ik hoop maar dat ik die gekke kinderen in handen krijg voor «de anderen» er zijn.

De Duitsers hadden inderdaad een offensief ingezet, de Belgische voorhoede trok achteruit. De bunkers ontploften al dichter en dichter.

Eindelijk bereikte sergeant Spinois het dorp, of beter het hoopje puinen dat er nog van overbleef. Bij de tank bleef hij staan om even uit blazen en zag de twee rode vlekken op nauwelijks twee honderd meter vóór hem... Onbewust van het naderend gevaar zaten de twee meisjes tussen de puinhopen en zochten koortsachtig naar iets..

Op een halve kilometer zag Herbert grijze stippen bewegen. Duitse verkenners.

Meer kruipend dan lopend, bereikte de sergeant de twee meisjes.

— Ha, jij bent het? Waarom ben je ons nagelopen? Wij doen immers niemand kwaad, zei de ene.

— Dit was ons huis, zei de andere, en in deze hoek was onze kamer.

— Kom vlug, we moeten hier weg, gebood Herbert Spinois, die vlakbij stemmen had gehoord.

VAN ROBINSON CRUSOE

DOOR A WEINBERG

markt gebracht: het deel waarin Robinson alleen op het eiland verblijft. Het tweede deel « De Nieuwe Avonturen van Robinson Crusoe » werd nooit gepubliceerd. Alhoewel totaal verschillend van het eerste is dit deel zeer interessant. We treffen er een Robinson in aan die ouder geworden is doch niets van zijn moed, flegme, humor, vindingrijkheid heeft ingeboet. Integendeel! Wie eens « Robinson Crusoe » in één adem heeft uitgelezen, zal ongetwijfeld willen weten wat er van die held en zijn trouwe geest, Vrijdag, en de kleine kolonie die Robinson achtergelaten had, geworden is.

Nog een interessante bijzonderheid: het eiland van Robinson is niet het eiland Juan Fernandez, zoals in het begin algemeen werd aangenomen. Het ligt niet in de Stille- maar in de Atlantische Oceaan aan de monding van de Orinoco en het is niet mogelijk met zekerheid te bepalen welk eiland het juist is.

AMEN TOCH

VERVOLG EN SLOT

De twee kleine meisjes voelden het gevaar ook wel, maar toch vroegen ze

Waarom

— Ja, waarom? antwoordde Spinois. Hij greep hen vast en liep met hen naar een stuk opgehoogde grond, waarachter ze zich voor enkele ogenblikken konden verschuilen.

De eerste kogels floten glad over hun hoofd... Toen het weer stil was, sleurde de sergeant de kinderen van trechter tot trechter. Gelukkig schoten de Duitsers niet meer. Misschien intrigeerden die kleine, rode stippen hen ook.

Eindelijk kwam Herbert Spinois met zijn dubbele last in z'n eigen bunker.

Op dit ogenblik begon het machinegeweer te ratelen.

— Zijn ze daar al?

— Ze volgen je op de hielen, kerel! Je mag van geluk spreken.

*

DAT was het begin van de hevige gevechten in de lente van het jaar 1918. 's Avonds hadden de Belgische soldaten hun posities langs de vaart nog niet verlaten, alhoewel ze zware aanvallen hadden moeten doorstaan. De kinderen werden in een grote mand gezet en toegedekt met een paar ruwe soldatenpassen; zo zouden ze terug naar Elverdinge gebracht worden.

Buiten Spinois en zijn makkers wist niemand dat zij de éérste linies voorbij gegaan waren en dat ze zelfs verder geraakt waren...

— Vertel me nu toch eens wat jullie eigenlijk zochten? vroeg de sergeant vriendelijk.

De ene toonde hem een gescheurd en bevlekt prentenboek, de andere een kleine pop vol slijkspatten...

— Vandaag is het Pasen, zei de oudste, en we hadden lust in ons mooi boek te lezen. Zie je, dat is de geschiedenis van Jezus Christus die gestorven is voor alle mensen en verrezen is op Paasmorgen. En de klokken moesten toch komen ook! Ze hebben ons niet vergeten want ze hebben dit poppe voor ons afgegoond.

Herbert kon z'n ogen noch z'n oren geloven van verbazing.

— Ben je er wel zeker van dat de klokken die pop hebben gebracht?

— Ja, heel zeker, klonk het als uit één mond terug.

De sergeant antwoordde niet meer. Het scheen wel of hij diep nadacht, dan verscheen er een glimlach op z'n verweerd gezicht.

— Je hebt gelijk, hoor! Oorlog of geen oorlog, de klokken van Rome komen ieder jaar! Ze zijn dus ook deze morgen geweest en hebben jullie niet vergeten!

Spinois zuchtte en dacht: « Vele mensen zullen dat niet geloven en zeggen dat die pop bij toeval op de plaats lag waar eens de kamer van de meisjes was geweest. »

Voor de kinderen was het Pasen, ze geloofden aan de klokken en ze zouden nog lang gelukkig zijn met hun pop en dat is toch het voornaamste!

OP vraag van de drenkelingen, verzocht ik mijn neef naar Newfoundland te stevenen, daar zouden ze beslist een schip vinden, dat hen naar het vaderland brengen kon. Dan werdden we de steven naar het Zuiden en op 19 Maart zagen we een zonderlinge schouwspel. We meenden eerst dat het een « spookschip » was omdat het schip, dat op ons toekwam er zo vreselijk gehavend uitzag. Het had geen bremsteng meer, geen bazaanmast of boegspriet. Tijdens een geweldige storm had het schip in de haven zijn meer touwen doorgebroken en was op drift geslagen, terwijl de kapitein aan wal was. De storm had de masten gekraakt en het schip zodanig naar het Oosten gezwiept. De nodige levensmiddelen waren nog niet opgeslagen en de bemanning evenals de drie passagiers, een dame, haar zoon en dienstmeid, leden ontzettende honger. Ze waren uiterst verzwakt toen wij hen vonden.

MEER nog dan de uitgemergelde gezichten van de bemanning trof me het lot van de drie passagiers. De matrozen hadden zelf niet veel en het deel, dat ze aan de passagiers hadden kunnen afstaan, was uiterst klein geweest. Iedere dag had de moeder van een deel van dat weinige afgestaan om haar zoon te redden. Voor haar kwam onze hulp, helaas, te laat. Ze lag op sterven... De dappere moeder had echter nog de kracht met de hand haar zoon aan te wijzen, hem moesten we redden. Onze barbier kon haar niet meer tot het leven wekken, doch de jongen en de dienstmeid werden gered. Toen de bemanning opgeknapt was, hielp mijn neef hun schip opkalfateren zodat ze hun reis konden voortzetten. De jonge smeekte me hem mee te nemen en ik deed het.

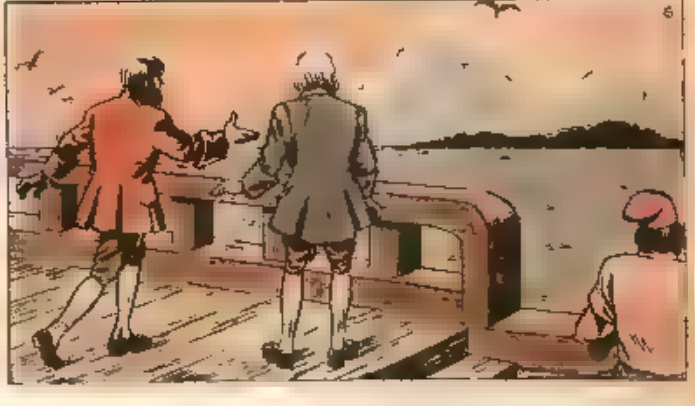

ZONDER noemenswaardige incidenten kwam onze boot dan eindelijk aan de monding van de Orinoco en ik trok op zoek naar mijn eiland. Het was niet makkelijk, want ik was er vroeger langs de Zuidoost kant gekomen en ditmaal kwam ik van het Noordoosten. Ik had al een hele poos over en weer gekruist, toen ik op 10 April van het jaar 1695, 's avonds, mijn eiland herkende. Ik voerde er omheen en liet dan het anker werpen voor de kleine baai, waar vlakbij, mijn oude woning stond. Ik riep Vrijdag en vroeg hem of hij wist waar we aangeland waren? Hij aarzelde even. Plotseling echter begon hij te springen en in de handen te klappen al schreeuwend: « Ja, ja, daar! Ho! Daar! » Ik nam mijn bril om te zien of er nabij m'n kasteel geen mensen stonden. Vrijdag, die een buitengewoon scherp gezicht heeft, we waren nog op een halve mijl van wal, riep: « Ik zie veel mensen gaan

(Wordt vervolgd)

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

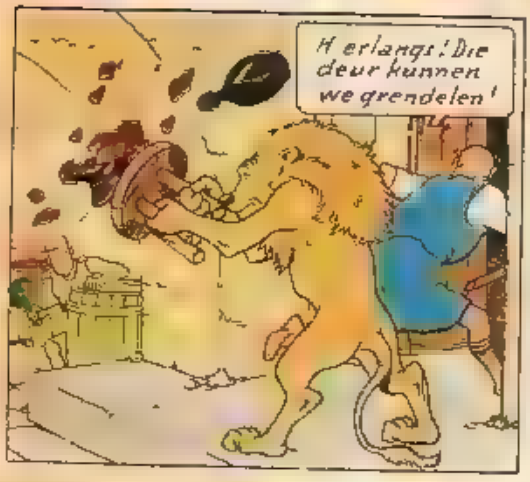

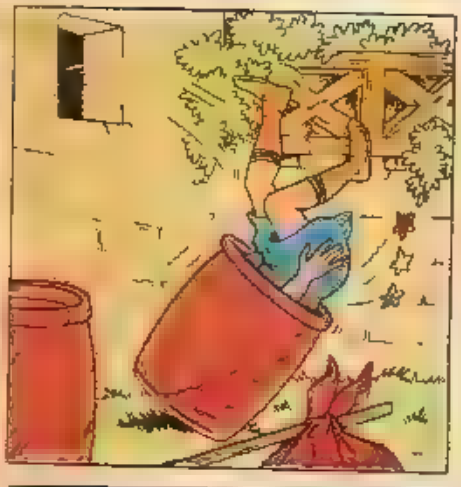

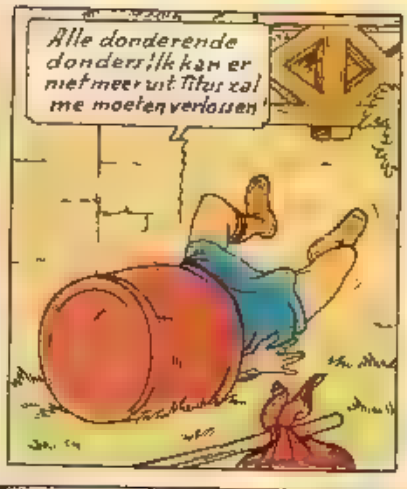

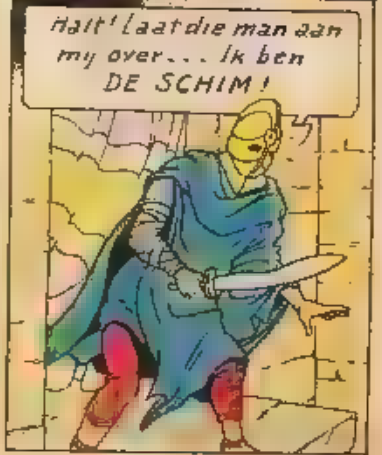

Wordt vervolgd

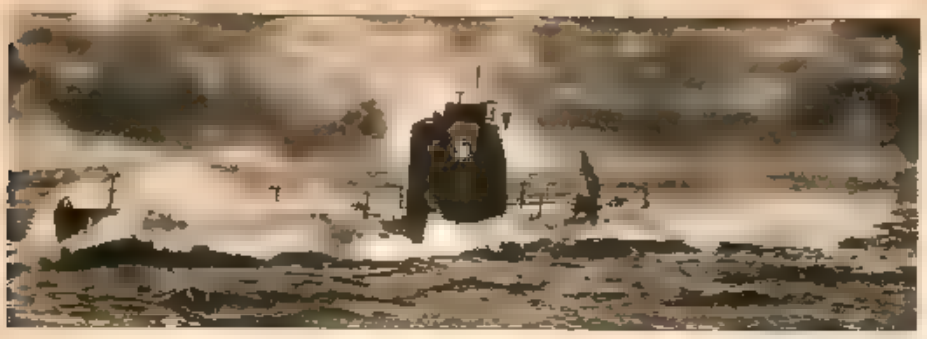

S.O.S.! S.O.S.! S.O.S.!

DE "SJÖBORREN" IS IN NOOD

VERWACHTEN HULP!

DE « Sjöborren » een duikboot van 580 ton behorende tot de Zweedse vloot ligt op een diepte van 22 meter en wacht tot er hulp komt opdagen... Neen, wees niet ongerust, het gaat hier slechts om een oefening en niet om een ongeluk!

★

OM drie uur in de namiddag stapt de duikbootkommandant, kapitein Rolf Rheborg, als laatste man in de onderzeeër, sluit eigenhandig de toren en geeft het bevel te duiken. De naald van de manometer die een ogenblik onbeweeglijk blijft, wijst na enkele ogenblikken tien meter, vijftien meter, twintig meter, om te stoppen op 22 meter.

- Iedereen blijft onbeweeglijk staan! beveelt de kommandant. Allen gehoorzamen onmiddellijk, zich wel bewust van het feit, dat de geringste beweging de duikboot uit zijn evenwicht kan brengen.

Om 15 u. 15 wordt de telefoonboei uitgegooid waarop de naam van de duikboot staat. Verder is er aan deze boei een boodschap gehecht waarin de juiste ligging van de « Sjöborren » vermeld wordt en de bede dat hij, die deze boei vindt, de kustwacht dadelijk zou verwittigen. Er wordt gevraagd de boei uiterst voorzichtig te behandelen, omdat er een telefoonlijn aan vastgehecht is en deze hun de enige verbinding is, welke de duikboot met zijn eventuele redders zal hebben.

★

WEL DRA komt de « Belos », een schip speciaal uitgerust voor de redding van duikboten, naar de plaats van het (vermeende) ongeluk. Op de brug van de « Belos » is de duikboot reeds gereed om ze te water te laten. In de « Sjöborren » zelf is intussen alles stil. Iedere nutteloze beweging moet absoluut vermeden worden om zoveel mogelijk zuurstof te sparen. Na een uur komt de met ongeduld verwachtte boodschap. De kwartiermeester roept:

Kommandant, telefoon van boven!

Kapitein Rheborg meldt de redders dat alles wel is aan boord. De leider van de reddingsploeg zegt aan de kapitein, dat de duikersklok over zes uur kan te water gelaten worden. De uren kruipen tergend langzaam voorbij. De jongens van de « Sjöborren » hebben zich in hun kooi gelegd en lezen.

Het ingewikkeldste van heel de operatie is de « Belos » juist boven de gezonken duikboot te ankeren en het schip roerloos op dezelfde plaats te houden.

Eindelijk weerklinkt het gelui van stappen op de brug van de onderzeeër. De duiker beweegt zich heel voorzichtig in zijn zware uitrusting en maakt een kabel, voorzien van een vlotter, stevig vast aan het valluik, op de achtersteven. Daarna laat hij zich ophalen en brengt, bij zijn tweede afdaling, een paar boizen mee. Het gaat er inderdaad om de « Sjöborren » naar de oppervlakte te brengen, nadat de bemanning in veiligheid is. Hiervoor nu zal men al het water, dat de duikboot als ballast meedraagt, uitpompen en vervangen door lucht.

Het is reeds nacht wanneer kapitein Rheborg vernoemt dat de klok, die de bemanning zal komen halen, neergelaten wordt. Iedereen wacht vol spanning.

De duikersklok, waarvan er hier sprake is, werd naar een Amerikaans model gebouwd en is reeds veertien jaar in gebruik. Haar grootste breedte is 2,40 m. bij

(Vervolg op blz. 20.)

Een telefoonboei werd ontdekt. De duikboot stoot een straal samengeperste lucht naar de oppervlakte om zijn juiste ligging bekend te maken.

Zuurstof sparen is het wachtwoord. Iedere nutteloze beweging moet vermeden worden en het wachten duurt eindeloos lang.

De klok komt vlak naast de « Belos » te voorschijn. De bemanning van het schip volgt iedere faze van de reddingsoperatie met spanning.

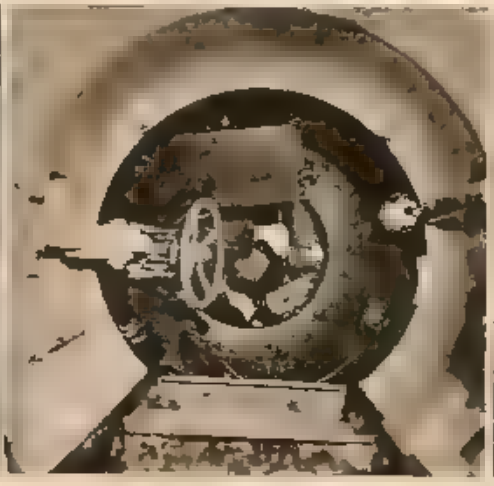

De doorgang naar de klok is eng en met olie bedekt. Twee van de negen passagiers, die mee mochten, hebben plaats genomen in de bovenste

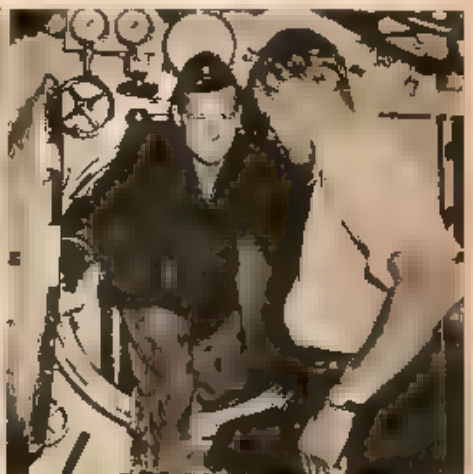

(Wordt vervolgd)

ZO WORDT EEN KLOK GEGOTEN

DE booren klokken luiden de hoogdag van Pasen in. De beiaarden van de Lage Landen zingen de eren van de toren en je weet wel dat een beiaard is samengesteld uit een klavier en een reeks grote en kleine klokken. Het gieten van een klok is een heel specraal en zeer delicaat werk. Zelfs wanneer alles uiterst nauwgezet berekend werd, gebeurt het dat de gietvorm springt en heel het werk opnieuw moet gedaan worden. Hier leer je dan hoe men een bronzen klok giet.

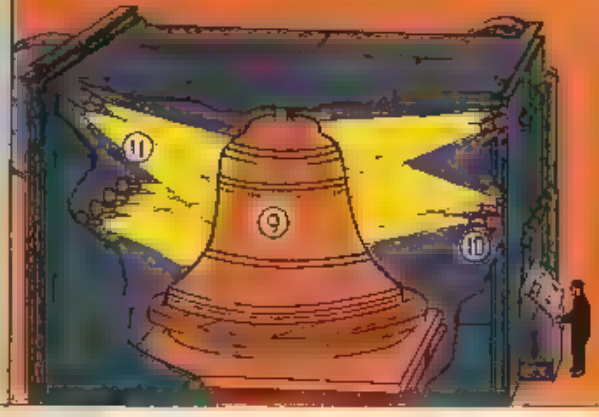

1. Dit is de kern van de gietvorm.
2. Kap in ijzer die over de kern gezet wordt. In de ruimte tussen kern en kap wordt het metaal gegoten.
3. Opening waardoor het gloeiend metaal gegoten wordt.
4. Kap met het metaal (uitkamand).
5. Het gloeiend metaal loopt in de ruimte tussen kern en kap en blijft daar tot het afgekoeld is. Dan wordt de kap afgetrokken en de klok van de kern afgenomen.
6. De samengeperste lucht ontsnapt al naar gelang het metaal in de vorm loopt.
7. De ruimte waarin de vorm staat en de klok wordt gegoten ligt onder de grond.
8. De klok is ruw wanneer ze uit de vorm komt en wordt met heet zand gepolijst.
9. Het hete zand wordt op de klok gespoten.
10. Opening langswaar het fijn zand ontsnapt.
11. In een draaibank worden de wanden van de klok dunner gemaakt. Deze operatie duurt tot de klok de gewenste klank geeft.
12. Het lichaam of de ton van de klok is gereed.
13. Het oor van de klok.
14. De klepel.
15. De kroon die, in dit geval, meewiegt met de klok.
16. Zo wordt een klok opgehangen.

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE

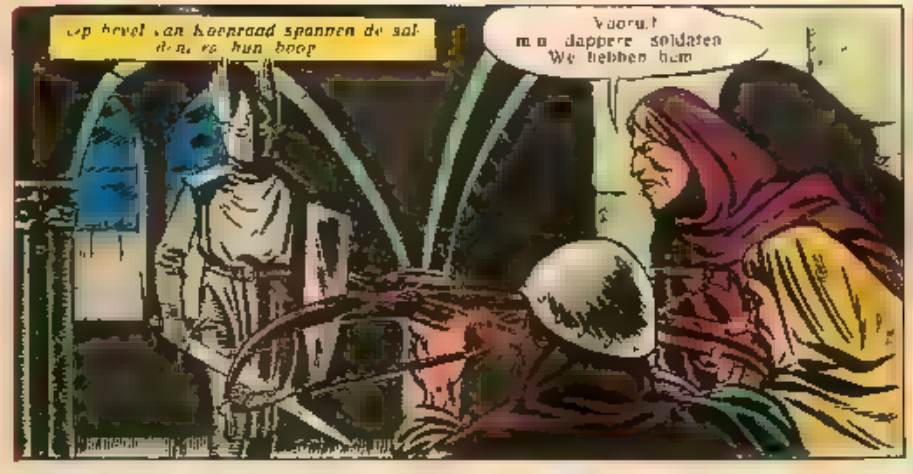

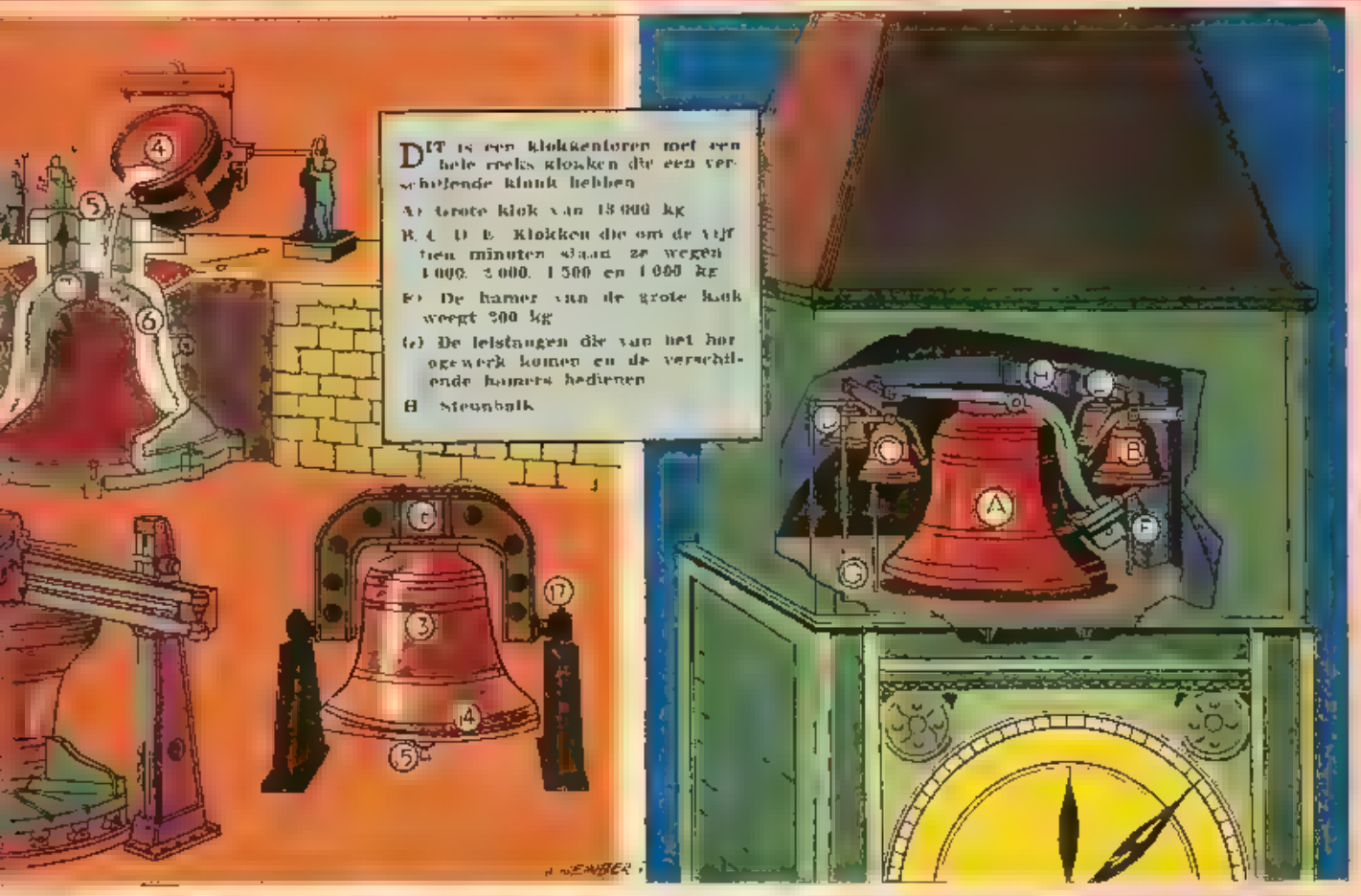

DE RUITER

Koenraad spant in de gangen van zijn kasteel een valstrik om de Witte Ruiter te vangen.

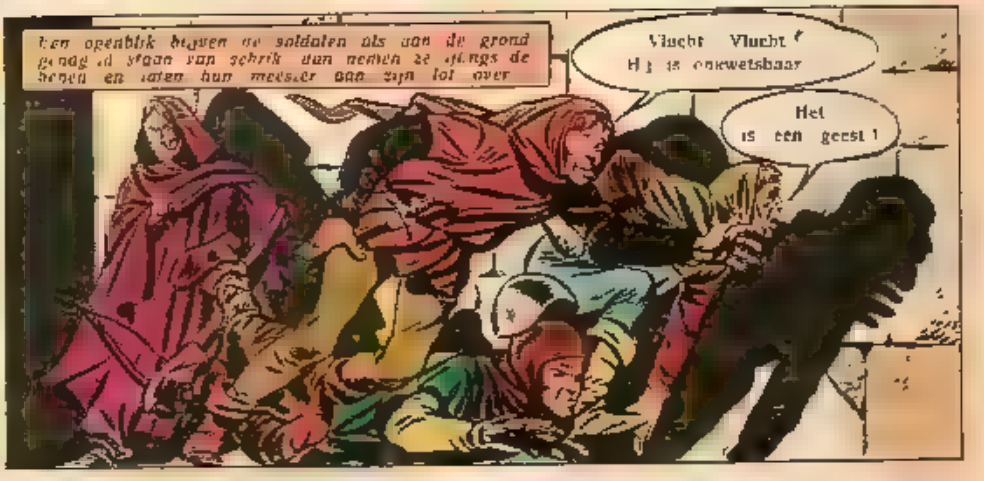

Wordt vervolgd

S.O.S.! S.O.S.! S.O.S.!
DE "SJÖBORREN" IS IN NOOD
VERWACHTEN HULP!

(Vervolg van blz. 17)

een hoogte van 3 14 m. Ze is samengesteld uit twee boven elkaar liggende kamers. Rond de onderste kamer die geen bodem heeft, werd er ballast gewonden. Beide kamers zijn met elkaar verbonden door een opening, waardoor telkens één man kan kruipen.

★

OM 23 u. 05 wordt een valluik, vooraan in de duikboot, opengeschoven en de officier-werktuigkundige van de klok komt binnen. Zijn gezicht blinkt van de olie en het zweet. Hij roept vrolijk:

— Ahoi maats! We komen jullie ophalen!

Een na een kruipt de duikbootbemanning door de nauwe opening. De jongens zetten zich, in de bovenste kamer van de klok neer, op de compensators, die langs de wand geplaatst zijn. Naar gelang ze binnentreden, laat de kwartiermeester het water van de twee reservoirs weglopen om het evenwicht te bewaren. Telkens er een nieuwe passagier in de klok komt, wordt deze immers zwaarder.

Wanneer allen veilig in de klok zijn, kruipt de kwartiermeester naar beneden om het valluik van de duikboot te sluiten en het systeem, waarmee de klok aan de duikboot gehecht is, los te maken.

★

ALLES is veilig en het ophalen kan beginnen. Een blik op de wijzer van de manometer volstaat om te weten dat het naar de oppervlakte toe gaat. Na 2' 22" blijft de wijzer op nul staan. De oppervlakte is bereikt maar de bemanning van de « Sjöborren », dicht opeengepakt in de klok, moet nog even geduld hebben tot de onderste kamer leeg is en de klok hoger uit het water komt. Eens zo ver, wordt de hoed van de klok afgenomen en de passagiers kunnen om de beurt uitstappen. Deze operatie duurde in het geheel slechts 25 minuten!

De bemanning is gered, nu gaat alle aandacht naar de « Sjöborren ». Een onderzeeër zonder horten of stoten lichten is geen kleinigheid, maar ook dat werkje wordt puik opgeknapt!

SCHUD HET UIT JE MOUW!
PROFESSOR RICARDO HEEFT HET WOORD

HET EI VAN COLUMBUS

HEEL de wereld kent de geschiedenis van « Het ei van Colombus ». De ontdekkingsreiziger gaf een kleine deuk in de schaal en het ei stond recht op tafel.

— Het is eenvoudig maar je moest er aan denken, zei Colombus.

Maar, ik ken een ander trucje om een ei op haar punt te zetten en de schaal van dit ei blijft glad en onbeschadigd. Luister goed: Neem het ei tussen duim en wijsvinger en schudt het energiek, zodanig dat wit en geel degelijk vermengd worden. Dan leg je het plat op tafel en vervolgens zet je het zachtjes op de punt en... het blijft staan!

★

HOKUS! POKUS! PAS!

VRAAG je vriend een getal te kiezen met drie verschillende cijfers. Dit getal zegt hij je natuurlijk niet! Vraag nu dit getal om te draaien en deze twee getallen van elkaar af te trekken. Voorbeeld: Je vriend koos het getal 832 en draaide het om 238

Hij trok af . 832
236

594

Nu vraag je het eerste cijfer rechts van het bekomen getal op te geven. In dit geval het cijfer 4. Nu moet je weten dat het eerste cijfer rechts en het eerste cijfer links altijd gelijk zijn aan 9 en nu doe je het volgende: 9 — 4 = 5. Nu heb je nog slechts tussen het cijfer 5, dat je gevonden hebt, en het cijfer 4, dat je vriend je opgaf het cijfer 9 te plaatsen en... daar heb je de uitkomst: 594.

Dit trucje is mogelijk met ieder getal van drie cijfers INDIEN DE CIJFERS VERSCHILLEND ZIJN!

DE BIOSCOOP AAN HUIS DANK ZIJ DE NIEUWE CINE PROJECTOR 16 mm.

CINETTE

COLLEGIAN 8

- Werkt met batterij 4.5 Volt
- Geeft een zeer klare projectie van 50 × 70 cm
- Het laden is heel makkelijk
- Merkwaardige nauwkeurigheid

SENSATIONELE PRIJS 345 fr

dank zij een nieuw Belgisch brevet. Alhoewel buitengewoon goedkoop, geeft CINETTE je de BEELDEN IN BEWEGING, NET ALS IN EEN ECHTE CINEMA en heeft verder alle kwaliteiten van dure toestellen.

Een prachtige reeks films van 16 mm van 37 50 fr af

Te koop evenals demonstraties in alle magazijnen van foto-cinébenoodigdheden en in alle speelgoedwinkels.

Voor alle verdere inlichtingen slechts één adres:

Ateliers CINETTE,
Kommandant Ponthierstraat, 89, te Brussel
Tel. 34.59.95

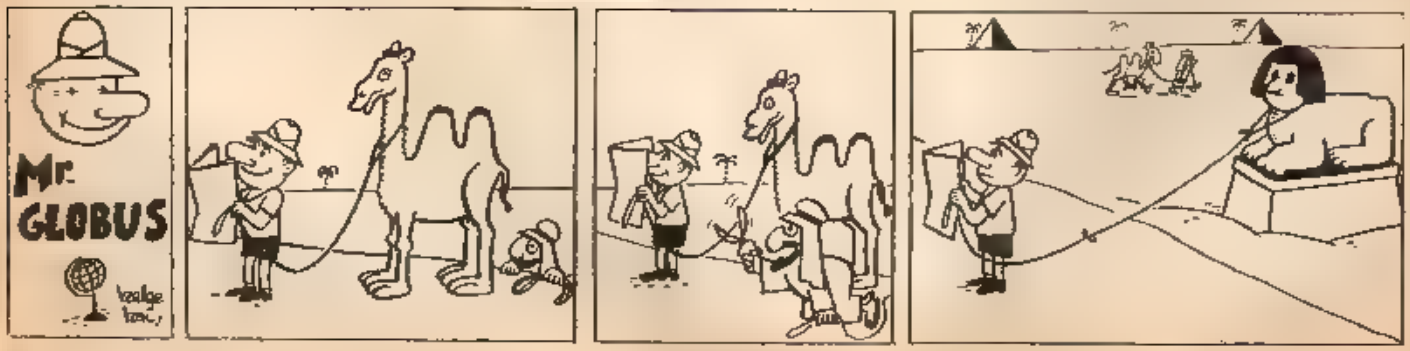

GESCHENKEN!... ALBUMS!

Vrolijk Paasfeest!

IN RUIL VOOR KUIFJE'S BONS

PRENTKAARTEN KUIFJE
50 punten

AFDRUKPLAATJES
50 punten

« SPROOKJES VAN PERRAULT »
75 punten

KUIFJESWIMPEL
100 punten

CHROMOS « ZIEN EN WETEN »
100 punten

KUIFJE's PORTEFEUILLE
250 punten

FOTO's IN RELIEF
200 punten

KUIFJE's PUZZLE
500 punten

BLOKJESSPEL KUIFJE
500 punten

ABONNEMENT KUIFJE
500 punten

JE VINDT DE KUIFJE's BONS OP ALLE PRODUCTEN VAN

VICTORIA - PALMAFINA - TOSELLI - MATERNE - HEUDEBERT - HORTON - VANDENHEUVEL - PROSMANS - SKI & FRANCO-SUISSE - KOLYNOS - PANA - KUIFJE

Schrijf welk geschenk je wenst, voeg er het nodig aantal punten bij, stuur alles naar KUIFJE, DIENST T, of kom je punten zelf uitwisselen in de KUIFJESWINKEL, 24, Lombardstraat, Brussel

85 Frs.
84 blz in kleuren

59 Frs.

59 Frs.

IN DEZE PRACHTIGE ALBUMS

VIND JE JE GELIEFKOOSDE HELDEN

CORENTIN - BLAKE en MORTIMER - SUSKE en WISKE en hun onafscheidelijke vriend LAMBIK

Zijn op dit ogenblik verkrijgbaar :

- Het Geheim van de Zwaardvis (1e dee) door Edgar-P JACOBS
- Het Geheim van de Zwaardvis (2e dee) door Edgar-P JACOBS
- De Avonturen van Corentin door Paul CUVELIER
- De Nieuwe Avonturen van Corentin door Paul CUVELIER
- Het Spaanse Spook door Willy VANDERSTEEN

DEZE ALBUMS, DOOR « LOMBARDUITGAVEN » GEPUBLICEERD, ZIJN VERKRIJGBAAR IN ALLE BOEKWINKELS EN IN DE KUIFJESWINKEL, LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

HET ZEEHONDENEILAND

Mark riskeerde zijn leven om terug op de boot te geraken om de laatste duif van Kate te bemachtigen. Met behulp van deze duif zou de kustwacht verwittigd worden.

Mark kon de bewaker van de «Poolsperwer» overmeesteren en de duif met de boodschap voor de vader van Kate oplaten. Deze laatste verwittigde de kustwacht en deze stevende onmiddellijk naar het Zeehondeneiland. De kustwacht zet zich in verbinding met Mark Trail en kan heel de bende met Drurg aan het hoofd gevangen nemen.

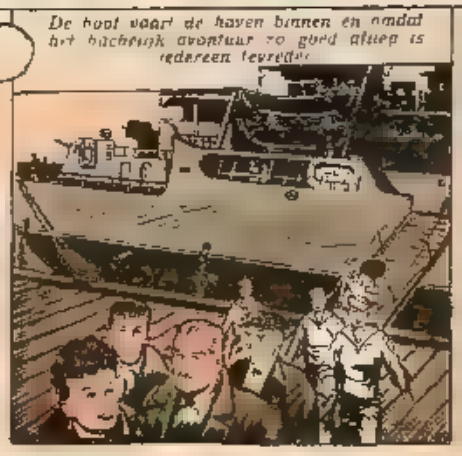

EINDE

ALLELUIA ! HIJ IS VERREZEN !

JEZUS stierf op een Vrijdag, de somberste Vrijdag in de geschiedenis van de mensheid. Men had hem gefolterd en vernederd en ten slotte aan het kruis genageld. Toen Jezus Christus de geest had gegeven, kregen enkele gelovigen de toelating Hem van het kruis te halen

Het lichaam van Jezus werd op een steen gelegd en gebalsemd. Jozef van Arimathea een rijke Jood van Jeruzalem, had zijn eigen graftombe doen uithakken niet ver van de plaats waar Jezus was gestorven en hij stond het graf aan de Gekruisigde af. Met een zware steen werd de ingang van het graf afgesloten. 's Zondagsmorgens wilden vrome vrouwen op het graf gaan bidden. Stel je hun verbazing voor, toen ze zagen dat de zware steen afgewenteld, en het graf leeg was... Ze meenden dat men het lichaam van Jezus gestolen had, doch toen zagen ze plotseling een in het wit gekleede gestalte die hen zei: JEZUS CHRISTUS IS VERREZEN !

De plaatsen waar Christus gestorven is en waar hij ten derden dage verrees liggen nauwelijks dertig meter van elkaar. Sedert eeuwen werden beide plaatsen ondergebracht in dezelfde basiliek, de basiliek van het Heilig Graf. Het hoger gelegen gedeelte van deze kerk is de Golgotha waar Christus aan het kruis werd genageld. Men ziet er de steen waarop het lichaam van de Zaligmaker werd gebalsemd en ten slotte het graf van Jozef van Arimathea, dat het Heilig Graf werd

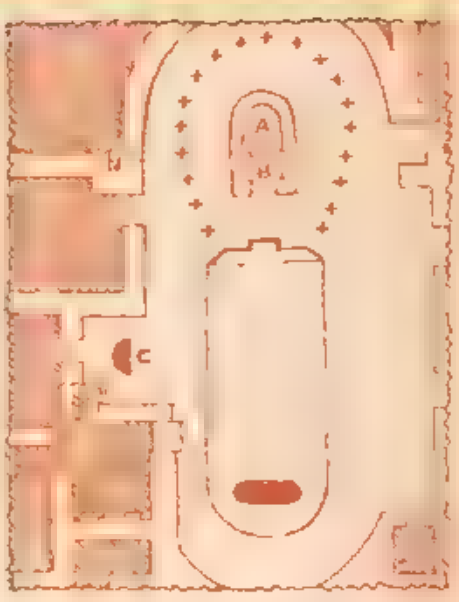

Dit plan van een gedeelte van de basiliek van het Heilig Graf toont je de plaatsen van de Passie en de Verrijzenis. A) Het Heilig Graf — B) De Kapel van de Engel — C) De Steen waarop Christus gebalsemd werd — D) De Kalvarie

DE JODEN BEWAARDEN HET GEHEIM

IN het jaar 134 stonden de Joden op tegen het gezag van Rome. Keizer Hadrianus besloot in dat woelig nest eens en voor goed orde te scheppen en gaf het bevel Jeruzalem te verwoesten. Drie jaar later verrees op de ruïnes van de stad de tempel van Venus en het graf van Christus twee kleine en pover zerken gewijd aan Jupiter en Venus. Men verwachtte dat deze twee zouden wijken. Dan bekeerde keizerin Helena, moeder van Constantijn de Grote zich tot het Christendom en zij kon geen rust noch duur, voordat ze wist waar het echte Kruis was gebleven.

Hij liet de Joodse [illegible] bij zich roepen. Deze vermoedden wel wat de keizerin wilde vragen en besloten te zwijgen.

Indien de keizerin vernam wat er gebeurden is van het Kruis waarop Jezus stierf zou een van hen is het niet de Joodse natie die hier zal regeren doch de volgelingen van Christus. We moeten zwijgen hoe moeilijk dit ook zal vallen

KEIZERIN HELENA WINT HET PLEIT

HELENA was kwaad. Zo wild [illegible] aan prijs geven waar het Heilig Kruis gebleven was en een [illegible] man, bij heette Judas, die de keizerin naar de tempel van Venus leidde, die op de top van een heuvel gebouwd was

Hier is het zei hij

Een groep arbeiders begon dadelijk te graven en op een diepte van 20 voet vonden ze het Kruis van Christus. Toen dit nieuws bekend werd kwamen er uit alle hoeken van het keizerrijk pelgrims naar Jeruzalem om te bidden op het graf van de Verlosser en om een beetje grond van de Golgotha als relikwie mee naar huis te nemen.

Keizerin Helena en Constantijn [illegible] een tempel bouwen [illegible] later de basiliek van het Heilig Graf. In de XII eeuw gaven de kruisvaarders het definitief en imposant uitzicht van deze kerk. Echt mooi kan men haar niet noemen zo pakkelijk veelecht op een verschrikkelijk huis

OP DE HEILIGE PLAATSEN

VAN binnen is de basiliek echter wondermooi. In het zachte licht van honderden kaarsen en lampen, schitteren goud en zilver. Al deze rijkdom en pracht is niet bestemd om ons te verblinden doch om de plaatsen waar Jezus Christus gestorven is, begraven werd en van de dood opstond meer luister bij te zetten. Verschillende hoeken in de basiliek herinneren de plaatsen waar de Zaligmaker geleden heeft. De hoger gelegen kapel is de Golgotha, de Kalvarieberg. Op deze platte steen door hoge kaarsen omringd werd Hij gebalsemd en deze kleine kapel Kapel van de Engel genoemd ligt aan de ingang van het Heilig Graf [illegible] op Paasmorgen een in het wit gekleede gestalte tot de vrome vrouwen zei **Jezus Christus is verrezen**

Alle gelovigen die te dezelfde tijd komen, knielen diep om en [illegible] hoor om hier op de [illegible] plaatsen te bidden

[illegible] de Basiliek. Kijk goed naar het glasraam [illegible] links daarvan en iets lager, begint de trap die naar de Golgotha leidt waar het Kruis werd opgericht. Het [illegible] de plaats van de trap aan.

Tekst en tekeningen

POM EN TEDDY

van Frans Craenhals

Mario komt eindelijk boven en heeft het ezeltje kunnen meeslepen. Tarass en de directeur achtervolgen de « Hartvreter »

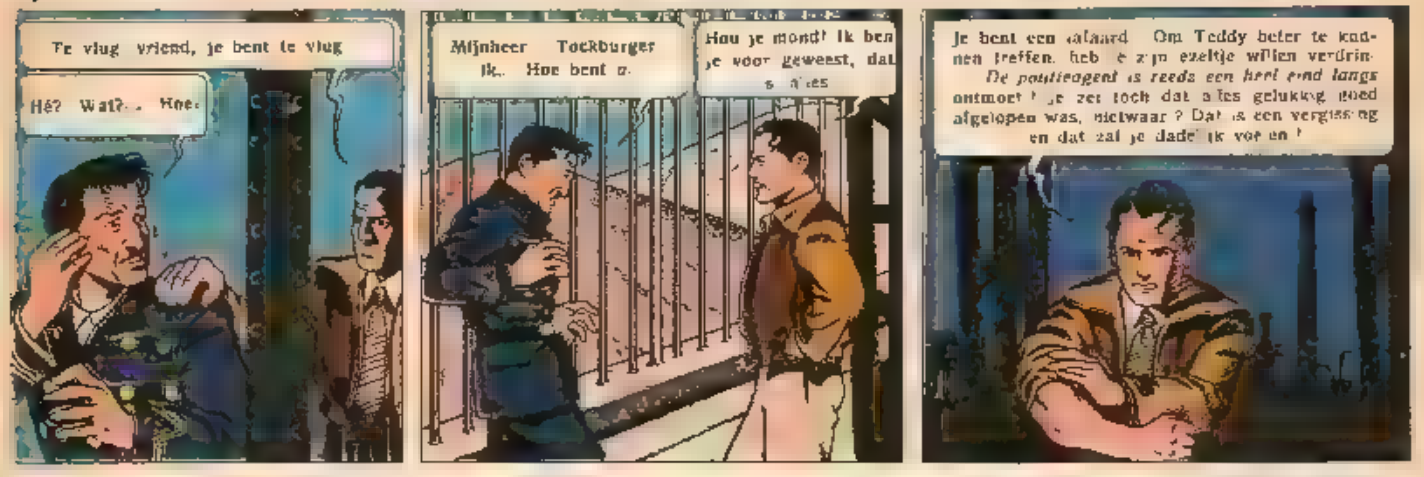

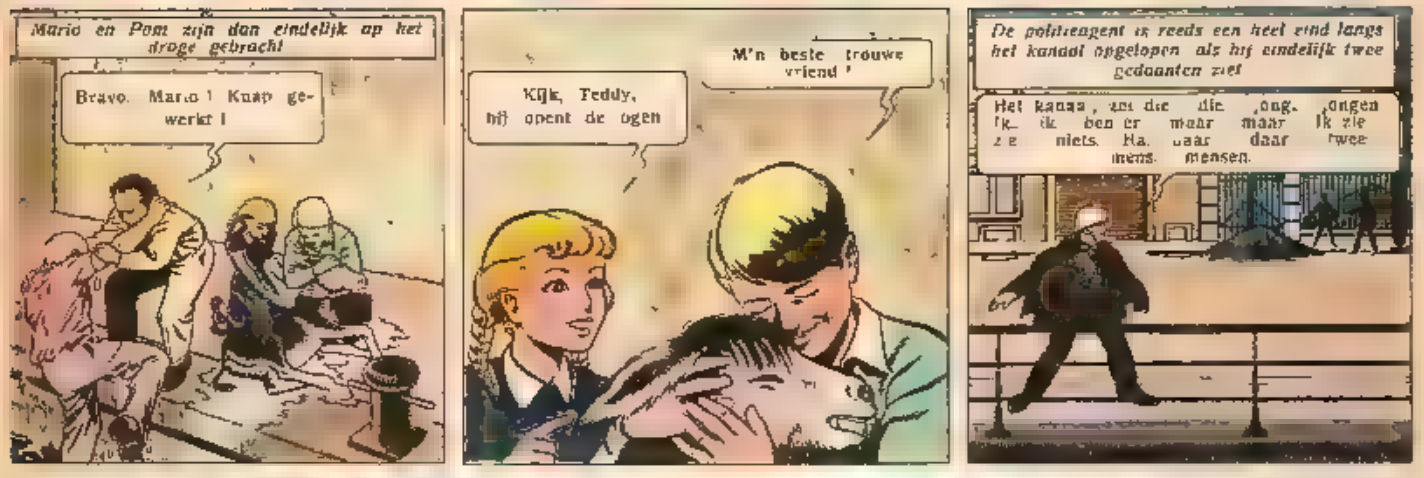

Wordt voortgezet

CHLOROPHYL tegen de zwarte ratten

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

Ingevolge talrijke klachten, heeft de administratie van Sint Antonius-op-de-Berg, het bevel gegeven de Blauwe Molen af te breken. Iedereen weet dat deze molen sedert jaren door de bewoners verlaten werd en als schuilhoord dient voor de ratten, die heel de buurt onveilig maken. Hopen we dat

Vooruit jongens. Wij verspreiden de valse geur door de bewoonde straten en de besten die we vinden

Wat een Antwerpse dat is, een mooie dag, een schoonheid. Een mens moet er dankbaar voor zijn dat er nog zoveel onbereikbare mooie en prachtige plekjes zijn overgebleven

KWAK KWAK

STILTE

Zwemvogels

Alle dreigende geluiden zijn verstomd

We moeten onze vrienden verwittigen. Die ratten komen beslist niet om het natuurschoon te aanschouwen

Daar is Chlorophyl de bergrat die terugkeert naar haar eiland

Dat je wortel vallen en neem de benen Chlorophyl. Een heel bende zwarte ratten komt naar de vallei

Wel, dat ze maar komen die zwarte ratten. Er is geen nood nodig dan een beetje kaas eters om mij bang te maken. Dat ze niet eens proberen aan mijn wortel te raken en ik geef ze een rechtse waarvan ze nooit meer zullen herrijzen

Ba, indien de zenden dat vliegend persbureau — denken dat ik mijn wortel zal in de steek laten omdat er een paar zwarte ratten in de buurt wandelen, dan zien ze zich een pluim in het oog

VERDRAAID

Het is een invasie. Er zijn er honderden.

't Prinske

STAAT ROE GEKOPT

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

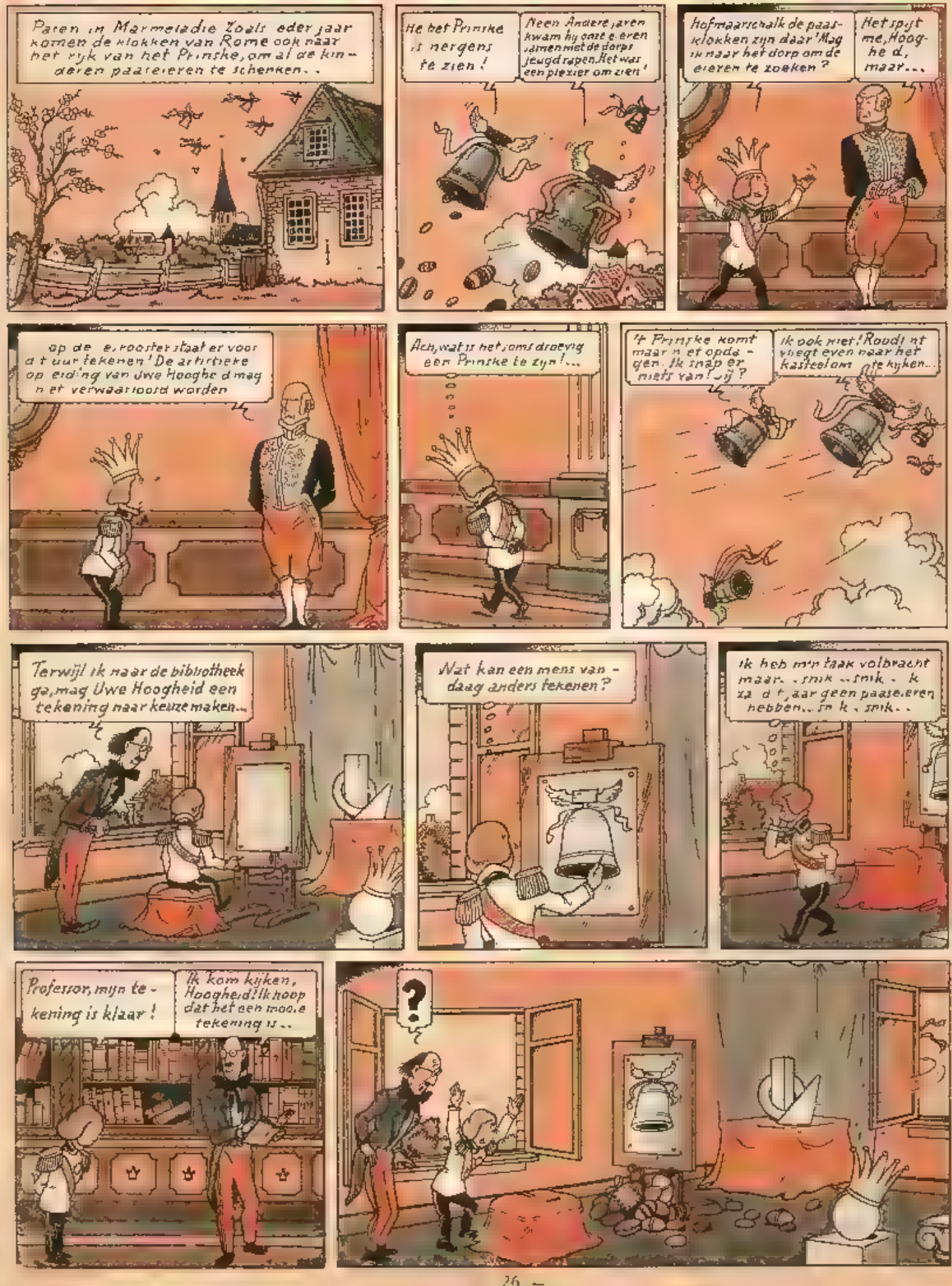

KUIFJE BIJ DE PAUS

DAT ons patriotisch Kuifje zijn vrienden in Rome Mgr Devroede, rector van het Belgisch College te Rome, M. Meeus, de kanselier van de Belgische Ambassade bij de H. Stoel, en Pater Haeck, directeur van het Pauselijk persagentschap Fides, hadden me een speciale audientie met Z. H. de Paus bekocht. Toen ik te Rome aankwam, vernam ik dat de Paus licht ongesteld was en geen privaat-audienties toestond. Men vertelde me dat zelfs kardinaal van Roey enkele tijd te voren zeer lang op een audientie had moeten wachten, en minister van Zeeland zelfs naar huis moest keren zonder de Paus te hebben gezien. Na een week verblijf te Rome had ik nog steeds geen nieuws van de audientie. Ik had reeds heel de stad verkend en ook het Vaticaan. Maar de Paus nàn en spreken van nietemin het voornaamste doel van mijn reis. Eindelijk kwam er goed nieuws: Zijn Heiligheid was aan de beterhand, en zou Zondagvoormiddag een algemene audientie houden en de week daarop weer speciale audienties toestaan. Daar ik immer genoeg met langer kon wachten op een speciale audiëntie, aanvaardde ik met genoegen een plaats voor de algemene audientie. Ik kreeg langs de ambassade van de Maestro di Camera een wit papiertje en van Pater Haeck de goede raad minstens een uur vóór de audientie naar de Bronzen Poort te gaan, want er zou waarschijnlijk veel volk opkomen.

Toen ik om negen uur voor de Bronzen Poort kwam (de audientie zou pas om 10 uur doorgaan) stonden daar reeds honderden mensen aan te schuiven...

Er kwam een hele compagnie Amerikaanse soldaten in gesloten gelederen over het Sint Pietersplein gemarcheerd: ze kwamen ook naar de audientie. Nooit heb ik een bonter menigte gezien en een duidelijker idee gehad van wat de Toren van Babel moet geweest zijn dan toendras het aanschuiven voor de Bronzen Poort. Er stonden priesters, kloosterlingen, zusters, missionarissen uit alle landen van de wereld van alle rassen. Daar naast gelovigen uit Canada, Zweden, China, Indië, Amerika, Brazilië, enz., enz.

Eindelijk mocht ik binnen en werd over een eindeloze trap naar de grote audiëntiezaal geleid. Aan de ingang van de zaal waren kamerheren druk in de weer om iedereen de plaats te bezorgen die zijn toegangskaart hem beloofde. De zaal was reeds halfvol gelopen, en het was nog maar kwart over negen.

Een brede gang die langs beide zijden door een houten schutting afgezet was, leidde naar het hoog koor waar de gouden troon van de Paus stond. In het gewoel werd ik achter een van die afsluitingen in de fond van de zaal gedrukt. Ik had bemerkt dat al die mensen die zich daar reeds bevonden een klein blauw briefje in de hand hadden. Ik had achter een groot wit papier. Dat verschil moest toch wel iets betekenen. Ik drong weer naar de ingang, klampte een van die in het paars gekleede kamerheren aan, en toonde hem mijn briefje. De man boog als een knipmes, en verzocht me hem te willen volgen. Hij schreed dwars door de receptiezaal... en ging met mij naar het hoog koor waar een vijftigtal plaatsen voormen zijn rond de troon van Zijn Heiligheid. Daar wees hij me de eerste plaats op de eerste bank rechts van de troon aan!! Ik kon mijn eigen ogen niet geloven! De Kuifje's vrienden te Rome hadden werkelijk meer dan hun best gedaan om me een extra goede plaats te bezorgen! De kamerheer maakt nogmaals een diepe buiging en verdween. Ik zette me neer en keek eens rond. Al de dames en heren die reeds op het hoog koor plaats genomen hadden waren van kop tot teen in zwarte ceremoniekleederen uitgedost. Ik zat daar in een zomerpluntje... Man had me gezegd dat ik voor een algemene receptie geen ceremoniekleederen moest dragen. Maar men had me niet verwittigd dat ik een plaats op het hoog koor zou krijgen, en men daar wel in het zwart moest gekleed zijn!

Naast mij zat er een Spaanse grande. Achter mij verschillende hogere officieren van het Amerikaans leger. Verder bemerkte ik missionarissen en missiezusters, die Engels, Duits, Frans, Italiaans, en nog andere talen spraken.

Mijn verreling in dit deftig gezelschap nam gelukkig een einde. Toen er een Italiaanse priester op het hoog koor kwam, gevolgd door een zestal Italiaanse jongens van vijf tot vijftien jaar oud, met korte broek en open hemd.

Een beetje verder zat er een prachtig gekleede dame die een klein meisje van een jaar of zes naast bij zich had. Het was een mooi blond kindje met een vlecht ooksoontje. Het kon niet langen stil zitten. En op een zeker ogenblik maakte het van de onopletenheid van haar moeder gebruik, om stilletjes naar de gouden troon van de Paus te sluipen, de trappen te beklimmen en de troon eens van dichtbij te bekijken en betasten. De moeder wist niet wat gedaan. Gelukkig had een van die druk in de weer zijnde kamerheren het kindje in het oog gekregen. Hadde hij niet op tijd ingegrepen, het blonde meisje had zich voorzeker eens op 's Pausen troon gezet, om te zien of het wel een zachte zetel was... De hoogrode dame verontschuldigde zich en bedankte de kamerheer. Intussen was de receptiezaal bijna bomvol gelopen. Vooraan stond een hele groep Italiaanse plechtige communicantjes in lange witte kledetjes. Er was veel gezoemoes en het werd steeds warmer. Spaanse en Zuid-Amerikaanse vrouwen hanteren hun waaiers boven en de heren hun zakdoeken.

Tegen het plafond van de receptiezaal vlogen een dozijn zwaluwen nerveus op en neer. Ze vonden de weg niet meer langswaar ze binnen gevlogen waren.

Eindelijk brak het zolang verwachte ogenblik aan: alle deuren werden dicht gemaakt. De enorme gordijnen voor de vensters geschoven. Niemand mocht meer binnen. De zwaluwen werden schuchtiger nu het plots zo schemerdonker was geworden. Kloksla tien uur gaat de grote poort in de fond van de zaal open, en vóór ik iets gewaar heb steekt er een golf van luidruchtige uitroepen op: Lève de Paus: Evive il Papa: Vive le Pape. Es lebe der Papst!

Daar zie ik de Paus verschijnen. Hij zit majestueus op zijn «Sedes Gestatoria», gedragen door kloeke soldaten van zijn Zwitserse garde in veelkleurige Renaissanceuniformen, en omringd door kardinalen, pauselijke gendarmes en kamerheren. Langs weerszijden van de brede gang die naar zijn troon voert, staken de mensen hun handen uit. Zij willen de Paus de hand drukken. Kinderen, worden omhoog geheven en wuiven schuchter naar Zijn Heiligheid, die hen minzaam zegent. Men biedt Hem paternosters aan ter wijding. Verzoekschriften worden overhandigd en door een kardinaal-secretaris van het gevolg van de Paus aangenomen.

Daar val me iets eigenaardigs op. Er zijn verschillende mensen die witte potjes aan de Paus overreiken. En nu Pius XII neemt zijn wit potje van zijn hoofd, en schenkt het aan de mensen die er hem een nieuw aanbieden.

Het duurt bijna tien minuten eer de pauselijke stoet de troon bereikt heeft. De micro's worden ingeschakeld. De Paus heet de menigte welkom eerst in het Italiaans, daarna in het Frans dat hij schitterend en voor de vuist spreekt — dan in het Duits — dat hij zwangoed machtig is (hij was jarenlang als kardinaal Pacelli pauselijk legaat in München en Berlijn en zijn huishoudster is een Beiersche nen). Daarna spreekt hij Engels, Spaans en Portugees en heet een groep Zweden welkom in hun eigen taal.

Na iedere rede stijgen er van verschillende zijden uit de receptiezaal waar zich personen of groepen bevinden die zich in hun taal hoorden aanspreken, luide toejuichingen op.

Na al deze korte toespraken schenkt de Heilige Vader zijn apostolische zegen aan alle aanwezigen en hun familieleden en komt nog onderhouden met de eregasten van het hoog koor. Hij wordt aangesproken in allerlei talen, en antwoordt zoveel mogelijk in de taal van de gast. Zo hoor ik Hem Engels praten met de Amerikaanse officieren. Links van mij spreekt Hij weer Spaans. Rechts hoor ik Hem Frans en Duits spreken. Eindelijk krijg ik zelf de gelegenheid Zijn ring te kussen en enkele woorden tot Paus Pius XII te richten.

Ik vraag Hem eerbiedig Zijn Apostolische zegen voor de leden van de redactie en alle lezers van «Kuifje», waar die zich ook mogen bevinden. En den antwoord de Paus me in het Frans:

— Kuifje? Ja zeker. Graag schenk Ik de redactie en al zijn lezers Mijn zegen. En hartelijk gefeliciteerd voor uw blad!

Ik dank de Paus, kniel en kus nogmaals zijn schitterende ring...

Die schitterende ontvangst en de geestdrift van die pelgrims in de grote receptiezaal van het Vaticaan zal ik niet vergeten, en vooral de indruk die de Heilige Vader op me maakte nog moet in mijn leven had ik er in ingezet, zacht en heilig mag genen.

Johan de BRABANDER.

HET GELE TEKEN

Het Gele Teken was van plan Blake te doden in een verlaten loods langs de Theems. Zijn opzet mislukte echter en hij moet vluchten voor de politie. Op een bepaald ogenblik springt het Gele Teken op een afvoerbus die inzakt

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR P JACOBS

De man stort in de diepte doch

...kan, met een buitengewone handigheid tijdens zijn val een transportkabel voor kolen grijpen en .

...zich ophijsen Weldra staat hij overeind op de kabel en stoot een triomfkreet uit...

RAAAA

Zelfzeker en rustig wan - delt hij dan verder...

Doch Blake die met Kendall naar buiten gestormd is, roept verschrikt

Kijk, die luchtbrug loopt tot aan de kraan die heel de kaai domi - neert Indien hij tot op de ladder kan geraken dan . .

dan zal hij ontsnap pen! Alle duivels!

Op het bevel van Kendall snellen de politieagenten naar het hekken dat toegang verleent tot de kaai

Adamo. Verwittig al de wagens! Ze moeten onmid - dellijk naar de kraanbrug komen! Snel!

In orde!

STOP!

Intussen vervolgt het Gele Teken echter zijn weg en is bijna aan de brug...

Doch daar komen de politiewagens aanrazen. Ze stoppen aan de voet van de reusachtige kraan...

Kendall en Blake, gevolgd van hun helpers, klimmen vlug en lenig naar de stuurhut van de kraan

We hebben hem!

Wordt vervolgd

Voor een mooie Paastafel zorg ik zelf!

BONTE EIEREN

DE kip, die exotische vis, dat Hollands boerinnetje en zelfs Kuifje maken we zelf. Daarvoor hebben we allereerst eieren nodig, harde eieren bij voorkeur — kwestie van er geen eierkoek van te maken — tekenpapier en een doos verf. Onderaan deze bladzijde staan de modellen, indien we ze stipt volgen, zal alles puik gelukken!

MOEDER KIP

OP een tekenpapier trekken we een cirkel met een diameter van 10 cm. en daarin een tweede cirkel met een diameter van 7,5 cm. (Zie tekening 1) Dan tekenen we de poten van de kip, een paar grashalmen en enkele crocussen. De uitenden kleven we op een strookje papier van 1,5 cm.: dat is de steun. Voor kop en hals, evenals voor de vleugels kijken we naar tekening 1. Nu zetten we dit alles met wat lijm aan elkaar.

KUIFJE

ONZE beste vriend is ook van de partij. We nemen een mooi, bruin ei en tekenen daarop met Chinese inkt ogen, wenkbrauwen, neus, mond. De wangen kleuren we lichtjes roze en voor het «kuifje» kijken we goed naar tekening II, voor het kraagje ook. Nu plaatsen we het ei in het kraagje, het kuifje op het ei en... het geheel in het midden van tafel, op de ereplaats.

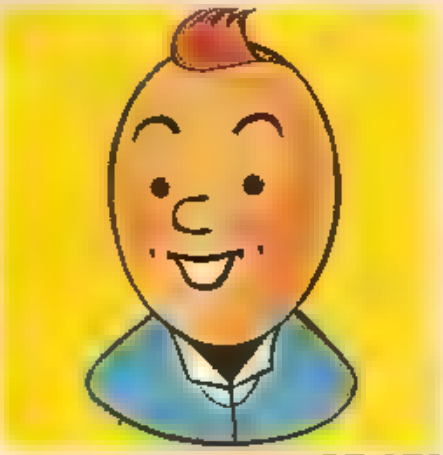

DE VIS

DAT wordt 'n vis uit de warme zeeën. We moeten het ei dus mooi kleuren net als de kieuwen en de staart. Alles kleven we met een beetje lijm aan elkaar.

HET HOLLANDS BOERINNETJE

MET de lente krijgen we de Hollandse tulpen op tafel, waarom er dan geen euk boerinnetje bijgezet? We moeten er een kraagje voor maken, net als voor Kuifje, zie tekening IV, uit strogele zijde twee vlechtjes maken en die aan weerszijden van het hoofd bevestigen. Het kapje vervaardigen we net zoals aangegeven op de tekening.

We kunnen natuurlijk nog veel andere dingen maken met eieren. We kunnen ze op alle mogelijk wijzen versieren en, ondermeer ook met de afdrukplaatjes van «Kuifje». Weet e wat we ook nog zouden kunnen doen met onze paaseieren? Ze opeten!... Smakelijk!

GRIETJE.

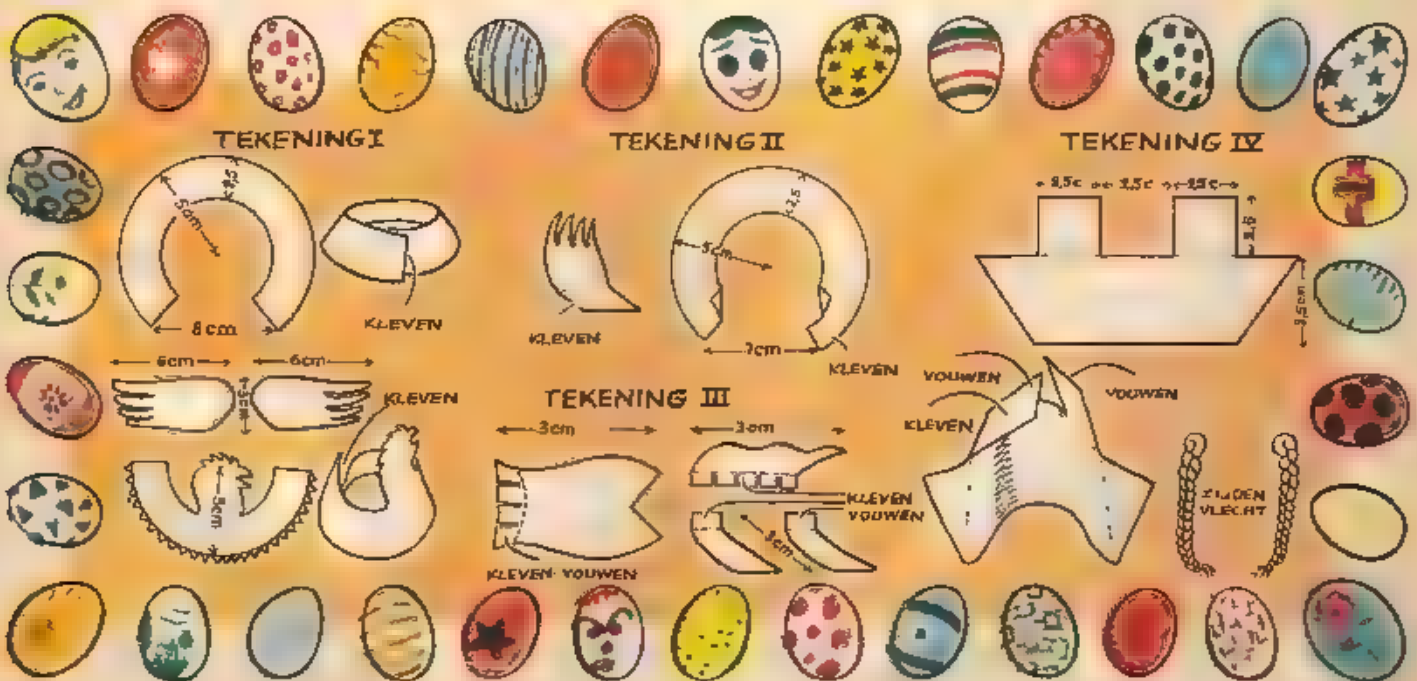

DOKTER FINET IS VERDWENEN

Deze geschiedenis begint in een klein Ardeens dorp op een donkere, natte koude nacht van de maand September

Verdraad. Nog een gepantserde auto die dwars door de slagbomen van de douanepost en eed. Goud smokkelaars dat dat geen twijfel

DRINNNG

Hallo ? ja. Goed. Ik kom dadelijk

Ik ga vlug naar vader Lagrange ? n zoon heeft z'n been gebroken moet niet op mij wachten want ik zal laat worden

Drommels wat een weer

Dat is het wegeltje dat naar de hoeve van Lagrange leidt

HOEVE

Somber oord

De volgende morgen.

Hallo, madame Lagrange ? Hier madame Finet. Is mijn man nog altijd bij je zoon?

Wat? Hoe? Hij is niet op de hoeve geweest? Goed Tot ziens !

Madame Lagrange zegt me dat er niemand ziek is op de hoeve en niemand de dokter gevraagd heeft. We moet en de politie verwittigen

Ik ga Lucas roepen met ons beetjes knappen we die zaak op

KLAK

Enkele ogenblikken later brengt Rob Finet zijn vriend op de hoogte.

Kort en goed « men » telefoneerde mijn vader om hem in een val te lokken. Waarom ? Dat is een mysterie !

Waarschijnlijk werd hij aangevallen op het pad dat naar de hoeve van Lagrange leidt

KRAK

VLOEK

DONK

Die weg zoeken we af met Fido Musschen vinden we een spoor

Na enkele minuten roept Lucas reeds triomfantelijk

Robke kom vlijken ! Ik heb iets gevonden !

Wa is er gaande ? Heb je iets ontdekt ?
Fido vond een zakdoek!
Even kijken naar de initialen
Ze zijn van papa : Papa's zakdoek
Zoek Fido zoek! Onze trouwe Fido za de weg wijzen !
brengt ons naar het kasteel van meneer Labarre
Wat komen die jongens hier doen?
Fido heeft nog iets gevonden !
WAF
Maar een kerel, die er alles behalve vriendelijk uitziet, luistert het gesprek van Robke en Lucas af
Vaders vuurslag!
Ik wed er om dat m'n vader tegen zijn wil werd meegesleurd en deze voorwerpen heeft laten vallen om z'n spoor te wijzen
Dat denk ik ook !
Het spoor eindigt bij het kasteel van Mijnheer Labarre, een bekend fabrikant
Een oude deur belet onze vrienden echter de doorgang
Erg stevig ziet ze er niet uit ! Toch moeten we trachten ze
We zullen er eens goed tegen duwen
Prachtig! Open van de eerste stoot! Putk gewerkt !
Doch op hetzelfde ogenblik aan de andere kant van d muur
Wil je maken dat je hier wegkomt, bengel
En dat ik je niet meer betrap of!
Onze vrienden zijn er van overtuigd, dat het niet mogelijk is bij dag en het kasteel binnen te dringen
Deze avond om 10 uur aan de voet van de dode beuk Afgesproken ?
Top !
Mooi zo, vriendjes ik zal er ook zijn

't Vachis aan de voet van de dode beuk

Maar de geheimzinnige man is ook op de uitspraak

De onbekende is ook over de muur geklommen en volgt onze vrienden.

Doch daar komt de onbekende plotseling te voorschijn...

Enkele ogenblikken later komen de gendarmen opdagen

De inspecteur vindt weldra de schuilplaats van de bandieten

DE POST

DE IFA KOMT NAAR KUIFJE

De prachtige IFA 3 cylinders' (Eerste prijs van Onze Grote Prijsvraag) komt aan in de Lombardstraat. (Zie Kuifje's winkel in de linkerhoek.)

De wagen in het uitstalraam rijden was een heel karweitje. Het werd netjes opgeknapt door Lacroix, de chef van het Brussels IFA-atelier.

Dat achteruitrijtje over twee balken in een uitstalraam leek wel een koordendans voor auto's. Aan helpende handen en toeschouwers ontbrak het niet.

SCHILDERIJEN MET NAMEN VAN VLIEGTUIGEN

ONLANGS werd in de stad Zürich, Zwitserland, een schilderijententoonstelling gehouden van de beroemde Hollandse Meesters der XVIIe eeuw.

Deze tentoonstelling is een groot succes geworden, want zij trok bijna 90.000 bewonderaars der Nederlandse schilderkunst aan.

Ook een vader bezocht met zijn zoon deze tentoonstelling, waar de meesterwerken van Frans Hals, Pieter de Hoogh, Johannes Vermeer en andere te bewonderen waren.

Plotseling riep de zoon uit: « Papa, deze schilderijen hebben allemaal de namen van K.L.M.-vliegtuigen ! »

TOENEMEND BLOEMENVERVOER DOOR DE LUCHT

IN 1953 heeft de Hollandse luchtmaatschappij 778.000 kg. bloemen naar het buitenland vervoerd, dit is 118.000 kg. meer dan in 1952.

Vooral in Scandinavie bestaat veel belangstelling voor het fleurige product van de Nederlandse bodem, want in 1953 vlogen hierheen 135.000 kg. bloemen.

De 's morgens geplukte, geveilde en verpakte bloemen prijken, dank zij het snelle luchtvervoer, vaak reeds enkele uren later in buitenlandse etalages !

NIEUW WERELDRECORD MET LOCOMOTIEF

DE electrische locomotief « CC 7121 » die reeds twee wereldrecords voor snelheid over rails heeft verslagen, met 222 en 230 kilometer per uur, haalt op 21 Februari, een snelheid van 243 kilometer gehaald.

Deze machine die sinds 1949 gebruikt wordt voor het zwaarste goederenvervoer en als sneltrein Parijs-Zuidkust, heeft de technici bewezen dat zij in staat is aan alle eisen voor vracht en snelheid te beantwoorden. De prestatie op de spoorbaan benadert die welke in de fabriek op de proefbank werd behaald, n.l. 246 kilometer per uur.

De « CC » locomotieven, met een gemiddelde sterkte van 4.350 P.K., rijden meestal als reizigerstrein op het baanvak van Parijs naar Lyon.

Het totaal gewicht van de machine bedraagt 104 ton. Zij heeft twee groepen van drie motor-assen in betaalde chassis.

BEN JIJ REEDS LID VAN DE KUIFJE's CLUB ??

DEZE WAGEN KAN BINNEN ENKELE WEKEN JOUW WAGEN ZIJN, INDIEN JE ALLE OPGAVEN VAN DE GROTE PRIJSVRAAG JUIST OPGELOST HEBT !

Vroum

VLIEGTUIG MET VIJF RECORDS !

VROUM is een verbazingwekkend vliegtuig dat ronkt als een echt ! Het bereikt een hoogte van één kilometer, doch zijn laatste record bedroeg 1940 meter !

Het kan uren in de lucht blijven, zelfs bij slecht weer en je zult het nooit moe worden zijn karpelsprongen te bewonderen.

VROUM is makkelijk te hanteren en je hoeft er geen enkel mechaniek aan te regelen. Zijn rotorvleugels zijn een gebreveteerde nieuwigheid, die zelfs de specialisten interesseert (zie « Echo des Alles » van 10-12-52).

Duizenden jongens spelen dolgraag met een VROUM, net als jij trouwens. Sommige jongens schrijven ons : « Mijn VROUM vliegt bijna tot in de wolken en iedereen kijkt er naar. Ik heb m'n vliegtuig tot drie uren lang laten vliegen zonder landen ! Zelfs papa is er dol op en mijn vrienden zouden ook graag een VROUM hebben... »

Ook jij vraagt een VROUM voor het Paasfeest. Vul daarom nog vandaag de speciale bon in en over twee dagen krijg je je VROUM in een draagkoffertje verpakt.

Aan je VROUM zal je uren genot beleven !

EEN GESCHENKBON VOOR PASEN. — Een VROUM, vliegtuig met 5 records, tegen de speciale prijs van 99 fr., betaalbaar aan de postbode. Kosten : 7 fr. Indien je niet tevreden bent wordt het geld je binnen de vijf dagen terugbetaald op voorwaarde dat je het toestel onbeschadigd terugstuurt !

Naam : ..... **Voornaam :** .....

Straat : ..... **Woonplaats :** .....

Leeftijd : .....

VLIEGTUIG VROUM-COPAC, Kruisdagenlaan, 47, Brussel.

TIJGN

DE RONDE VAN FRANKRIJK 1954

Indeling en lengte der ritten : Amsterdam - Brasschaat (Antwerpen), 223 km.; Brasschaat-Rijsel, 250 km.; Rijsel-Rouen, 224 km.; tijdrit Circuit des Essarts, 10 km.; Rouen-Les Essarts-Caen, 133 km.; Caen-St-Brieuc, 224 km.; Saint-Brieuc-Brest, 185 km.; Brest-Vannes, 206 km.; Vannes-Angers, 185 km.; Angers-Bordeaux, 334 km.; rust te Bordeaux; Bordeaux-Bayonne, 213 km.; Bayonne-Pau, 242 km.; Pau-Luchon, 163 km.; Luchon-Toulouse, 197 km.; Toulouse-Millau, 225 km.; Millau-Le Puy, 196 km.; Le Puy-Lyon, 176 km.; rust te Lyon; Lyon-Grenoble, 191 km.; Grenoble-Briançon, 216 km.; Briançon-Aix-les-Bains, 223 km.; Aix-les-Bains - Besançon, 230 km.; Besançon-Nancy, 210 km.; *Besançon-Epinal, 137 km. en Epinal-Nancy, 73 km. (tijdrit)*; Nancy-Troyes, 217 km.; Troyes-Parijs, 182 km.

VOORNAMENMODE IN FRANKRIJK

KAN men eigenlijk wel van een mode spreken? Neemt men een lijst ter hand, ziet men dadelijk dat in de loop der eeuwen dezelfde namen terugkomen: Jean, Marie, Louis, Jeanne. Diverse groepen voornamen geven duidelijk verschillende tijdperken aan. De oudste zijn van Bijbelse of Germaanse oorsprong en werden in de VIIIe eeuw algemeen. In de daaropvolgende eeuw viel de keuze op: Baudoun, Eudes, Foulque. In de X^e eeuw was de naam Guillaume (Willem) in de mode; in de XIe eeuw was het Enguerrand of Amaury, in de XIIe Aimon of Anselme; in de XIIIe eeuw Tristan, Thomas en Jacques, in de XIVe André, Amédée, Humbert; in de XVe: René, François; in de XVIe: Antoine en Claude; in de XVIIe: Armand, Joseph, Nicolas; in de XVIIIe eeuw: Blaise, Emmanuel, Jean en Pierre.

De XIXe eeuw, dat is reeds dichter bij ons, toont een uitgesproken voorkeur voor: Paul, Henri, Emile, Gaston en Jules. Tijdens de Franse Revolutie kregen vele jongens natuurlijk de naam Jean-Jacques maar ook de Romeinse vonden aftrek, vooral: Cato, Brutus, Regulus, Spartacus.

Romans hebben invloed uitgeoefend op de naamkeuze. Tijdens de laatste oorlog waren er in Frankrijk mensen die hun kinderen de naam Constance, Espoir of Félicité gaven. In vroeger tijden genoot de naam die de koning droeg ook een zekere voorkeur. Tijdens Louis-Philippe werd een man er van beschuldigd telkens de regering veranderde, ook zijn naam te veranderen. Zo heette hij: Messidor, Napoléon, Louis, Charles en Philippe!

PARADE VAN DE PARACHUTISTEN

DE grootste valschermspringersmanoeuvres, welke sinds de oorlog gehouden werden, vonden onlangs, in de Verenigde Staten plaats. Negen duizend parachutisten namen er aan deel. De oefeningen verliepen niet zonder slachtoffers. De generale staf van het Amerikaans luchtlegar meldde twee doden en dertig gewonden.

EEN GEZIN MET 31 KINDEREN

IN Holland trad een 64 jaar oude vrouw met veertien kinderen in het huwelijk met een weduwnaar met zeventien kinderen, die voor de derde maal trouwde. Uit zijn eerste huwelijk bracht hij reeds zes kinderen mee. Het nieuwe gezin telt dus in het totaal 31 kinderen. Zo 'n kroostrijke gezinnen zullen wel zeer zeldzaam zijn.

GROEIEND TV-SUCCES IN DUITSLAND

OOK in West Duitsland komt er sinds Nieuwjaar schot in de televisie. In de maand Februari alleen werden 3.000 nieuwe toestellen geplaatst. Dat is veel, wanneer men weet dat er voorheen slechts 16.118 TV-toestellen waren in heel West Duitsland, amper wat meer dan in België. In en rond Keulen treft men de meeste TV-antennes aan. Men is echter nog zeer, zeer ver van het cijfer van de radio-ontvangsttoestellen. Men telt in Duitsland niet minder dan 11.675.000 toestellen. Tijdens dezelfde maand Februari werd dat getal nog met 77.300 nieuwe radio's vergroot.

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

EEN BOEK VOOR KLEINE MEISJES

DE KLEINE TREIN door Graham Green met illustraties van Dorothy Graigie werd naverteld door Lia Timmermans en uitgegeven door Desclée De Brouwer. Het is de geschiedenis van een charmante kleine trein, die dag aan dag op een zijspoor rijdt. Te Snurkdorp regelt iedereen zijn nurwerk naar het treintje. Het treintje droomt er achter van de grote wereld te zien en spoort er op een mooie morgen op zijn eentje van onder! Wat hij allemaal tegenkomt verklap ik niet. Lees het liever zelf!

EEN BOEK VOOR GROTE MEISJES

VAN SPIEGHELKEN, het dagboek van een jong (wijsneuzig) meisje door Maria Kosteels, verscheen bij Lannoo van Tielt de derde druk. Het is geen flauw, romantische briefschrijvenarij. Het sprankelt van leven en het leest heel prettig. Onze grotere meisjes zullen het graag op hun boekenplankje hebben.

VOOR DE JONGENS

IN de reeks Goudvinken van Desclée De Brouwer verschenen KAREL EN ELEGAST en ROELANT in een bewerking van Willem Wijnants. Je kent natuurlijk de geschiedenis van Karlemagne en ridder Elegast, maar toch lees je ze nog graag. Waarom de schrijver de jonge Karlemagne als « dat loze kereltje » heeft voorgesteld blijft ons een raadsel. De rest van het verhaal is erg boeiend. Het boekje is netjes uitgegeven en kost slechts 15 fr.

ROELAND telt vijftig spannende bladzijden en is met enkele illustraties verlucht. Prijs : 17.50 fr.

En hier dan iets voor de jongens die Frans leren: LA LEGENDE DE ROLAND. De Franse tekst staat aan de ene kant, terwijl aan de andere zijde de Nederlandse vertaling van enkele moeilijke woorden gedrukt werd.

WIE GAAT ER MEE NAAR JUPITER?

WIL je mee een verre tocht maken buiten de grenzen van de tijd... en toch op je stoel blijven zitten? Lees dan DE NOODKREET VAN JUPITER door A.M. Lamond. Deze auteur schreef reeds verhalen voor ons die meestal geput waren uit onze folklore. Dit boek is van langere adem, grijpt niet terug naar het verleden, doch naar de toekomst. Het is een « onwaarschijnlijk en zeer modern verhaal » en je zult het in één adem en met gloeiende wangen uitlezen. DE NOODKREET VAN JUPITER werd uitgegeven door J. van In en Cie en kost slechts 30 fr.

DE AVONTUREN VAN JO, JETJE EN JOKKO

DE NAJAVALLEI

DOOR HERGE

De maharadja van Gopal werd door de vader van Jo en Jetje uit een kloof getrokken. Hij betuigt zijn dankbaarheid op een zeer zonderlinge wijze...

(Wordt voortgezet)